

מבנים

16.9.1988

שמעון פרס.
יש לו חלום

ד"ר "מעריץ"
האזרח הרפוק:

שלמה ניצן עושה עגבון

משתחרר לך כסף
ממניות בנקאיות או ממקור אחר?

רב-רווח

בוא וחראה איך פועלים טוב יותר
בנק הפועלים

אם משתחרר לך כסף, קח עכשיו - חיסום, ללא כל חתומות מצידך - "רב רווח", תעודת הטבות מיוחדת של בנק הפועלים. "רב-רווח" מקנה לך תנאים מועדפים בכל אפיקי החשקעה או הלוואה בתנאים מיוחדים, לפי בחירתך:

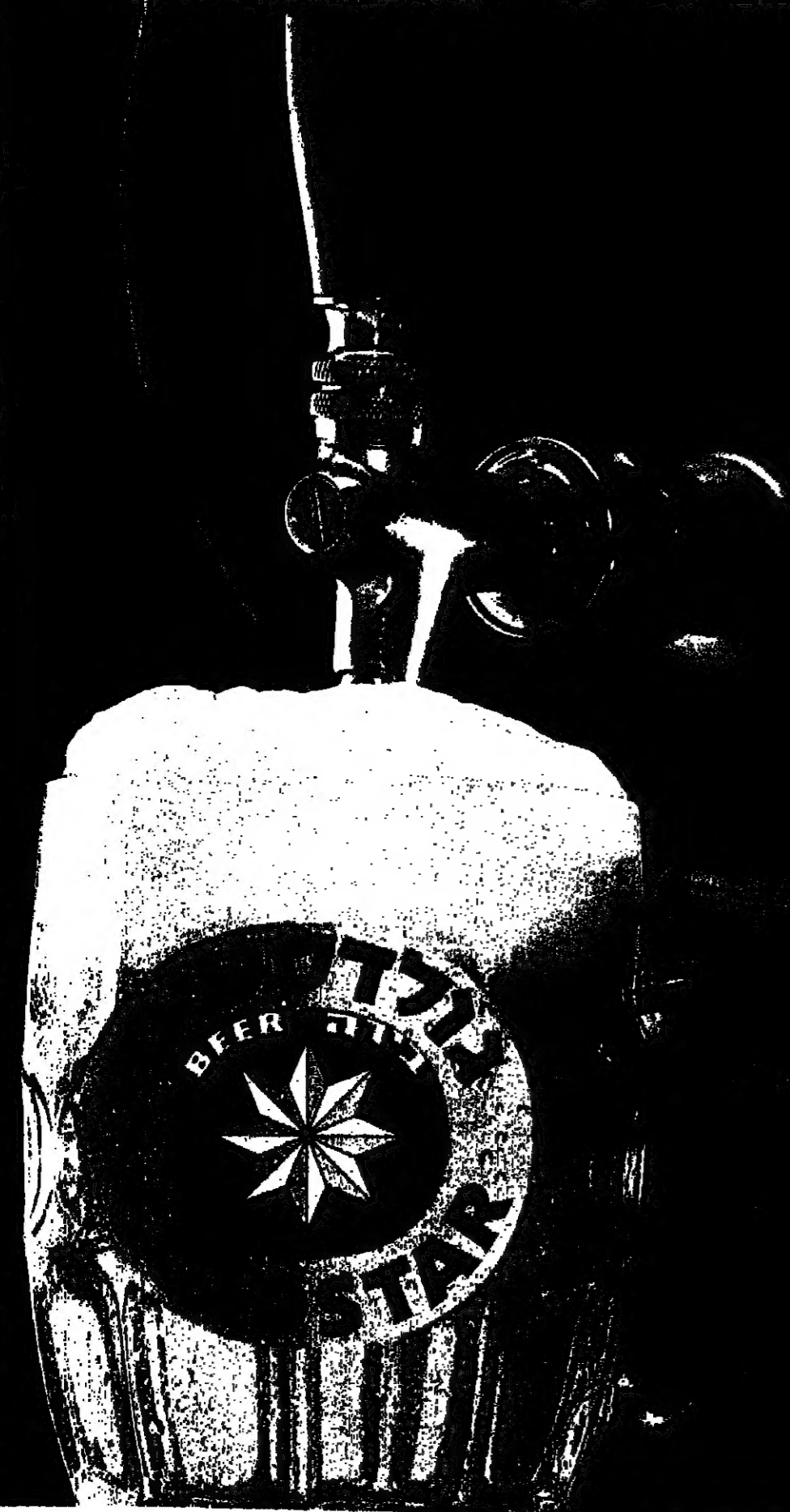
- תכניות חסכון - מענק מיוחד הגיתן בנוסף לכל חטבה שתינתן בתכניות חסכון בחדשים הקרובים.
- פקדון "שקל רווחי" - ריבית מוגדלת.
- קרנות נאמנות וניירות ערך - הנחות משמעותיות בעמלות.
- אשראי - הלוואה בתנאים מועדפים.
- חשבון עו"ש - הטבות מיוחדות ללקוחות חדשים.

וגם אם אינך לקוח של בנק הפועלים, חכנס חים לסניף הקרוב, בקש תעודת "רב-רווח", ותחנה מהטבות משמעותיות בכל אפיקי החשקעה של הבנק חבדל במידת.

התכנית לחקופה מוגבלת בלבד.

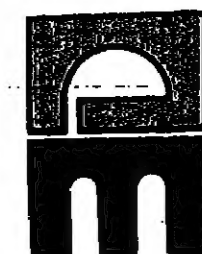
סניף סניף

בירה מחבית זה אולדסמאר.

המשביר לצרכן

18.9-23.9.88

מצטיידים לקמפיון

אהלים האצטדיון
ב-6 תשלומים ללא ריבית

דגם חרמון **107*6** ש"ח
דגם וילח **180*6** ש"ח

מחבטים לים מימיות וצינניות
SELAP **20%** הנחה
מבד מחבטים
וכדורי טניס **15%** הנחה

גילרים **9.90** שק
תחרות **15%**

1500 כסאות לפיקניק
בהנחה מיוחדת

במקום **37.40** שק
רק **27.90** שק

שולחן לפיקניק
4+ כסאות
במזוודה

במקום **130.00** שק
רק **99.00** שק

מכנסיים
ארוכים ליגת
לגברים דגמים "ליגת"

רק **44.90** שק

זריזים מקדימים וזוכים בהנחה גדולה
שמיכות חורף במחיר ללא תקדים

יחיד 150-200 במקום 136.30 שק רק 89.90 שק	יחיד 150-200 במקום 119.90 שק רק 79.00 שק
כפול 200-220 במקום 201.90 שק רק 134.90 שק	כפול 200-220 במקום 177.90 שק רק 119.90 שק
כריות 50-70 במקום 27.90 שק רק 19.90 שק	כריות 50-70 במקום 25.90 שק רק 18.90 שק

נועם אורן

סדרת טיפוח חדשה לגוף ולשיער
של מרקס אג ספנסר **St. Michael**

עכשיו
במבצע
היכרות

15%

אופניים לילדים "מרוץ"
ב-2 תשלומים

30*2 ש"ח
40*2 ש"ח
52*2 ש"ח

אופני כושר
במקום **279.00** שק
רק **240.00** שק

ב-3 תשלומים ללא ריבית

80*3 ש"ח

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

מלך של אהלים

ב.מ.וו מציגה את המכונית ששינתה את פני תעשיית הרכב העולמית ותשנה גם את איכות החיים שלך.

ב.מ.וו מציגה את המכונית ששינתה את פני תעשיית הרכב העולמית ותשנה גם את איכות החיים שלך.

[illegible]

מנהיגה בכל דרך.

[illegible]

ה' בתשרי, תשמ"ט 16.9.1988

© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

הקבר השלישי של יעקב וולקוביץ
סימה קרמון

12 שמעון פרס. יש לו חלום
מרית סוקס

19 גבעת התחבושת
יהונתן גפן

20 מאיר ואנוני, גולה בלונדון
אבי מרגשמן

28 שלמה ניצן: עגנון שלו
יעקב הדון

31 לאכול בחוץ
מאיל

34 מקלות בגלגלים
עמוס לבב

40 סיאול. זה מתחיל
אני בטלהיים

44 פאריס '89, בחירה חופשית
יהודית חנוך

47 שיפודים
מאיר עזריאל

49 חיים ואוהבים
ממך אבידך

51 פנסטראון
יגאל לב

52 כני מול בתולה כבני זוג
רות אלי

54 מעריב לילדים

בשעה שלמה ויצא, חיוצא בתוכנית יחיד חדשה
מיצירות ש"י עגנון. כתבה - בעמודים 28-33.
צילום: שמואל רחמי.

עורך: עמי דוד-און

סוגית עורין דינאלה בוקשטין

סגיות עורדן: אורית הרמל

עורך גרמני: יורם נאמן

מעצבות: אורלי מנשל, וטע גרינשמן

מודעות: אורי דגן

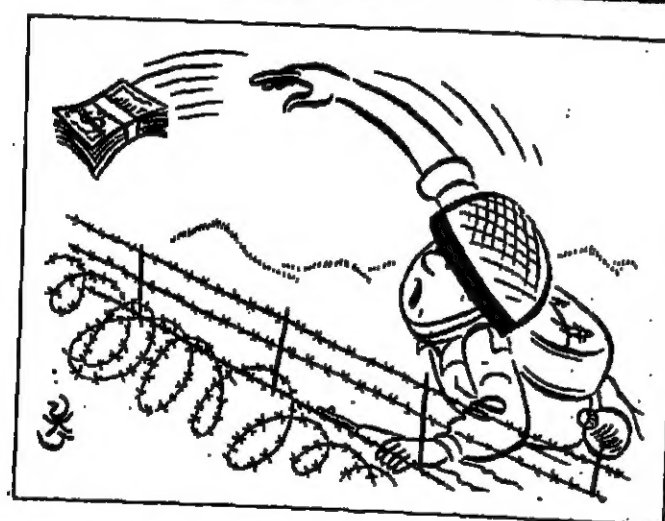
שמעון פרס בחוף הכנרת. יש לו חלום, על שלום. עמוד 12

שלמה ניצן
מספר ש"י
עגנון. עמוד 28

רובי בן-ארי
ז"ל. בסך הכל
רצותה עוד ילד.
עמוד 6

עם חירוקים,
בקאס, לגיבעת
והתחבולות.
עמוד 19

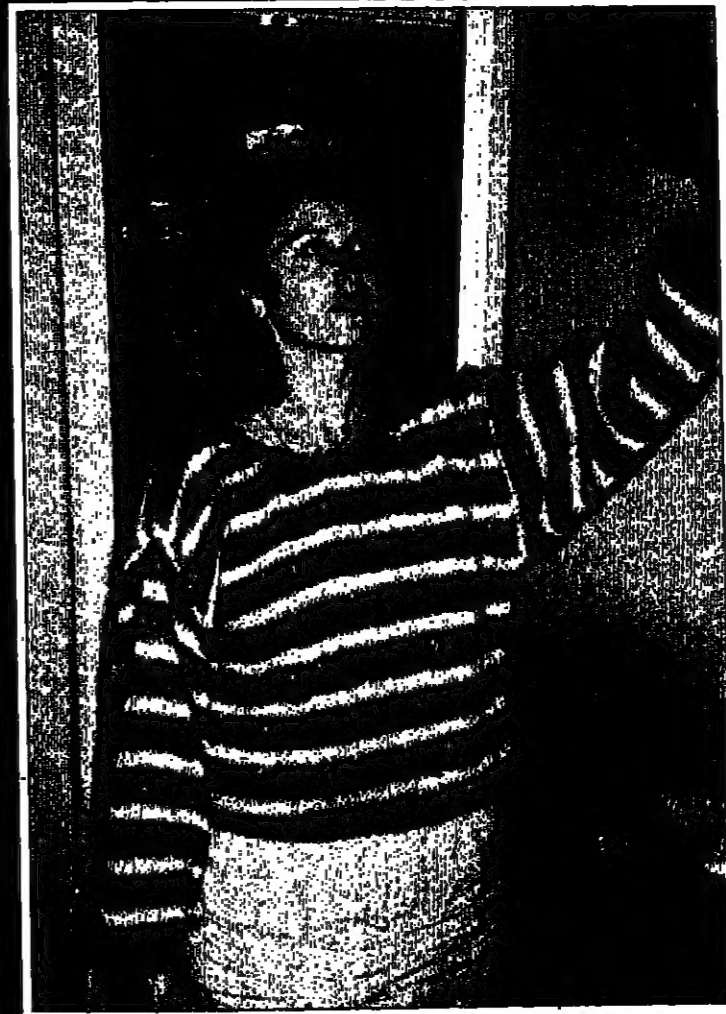
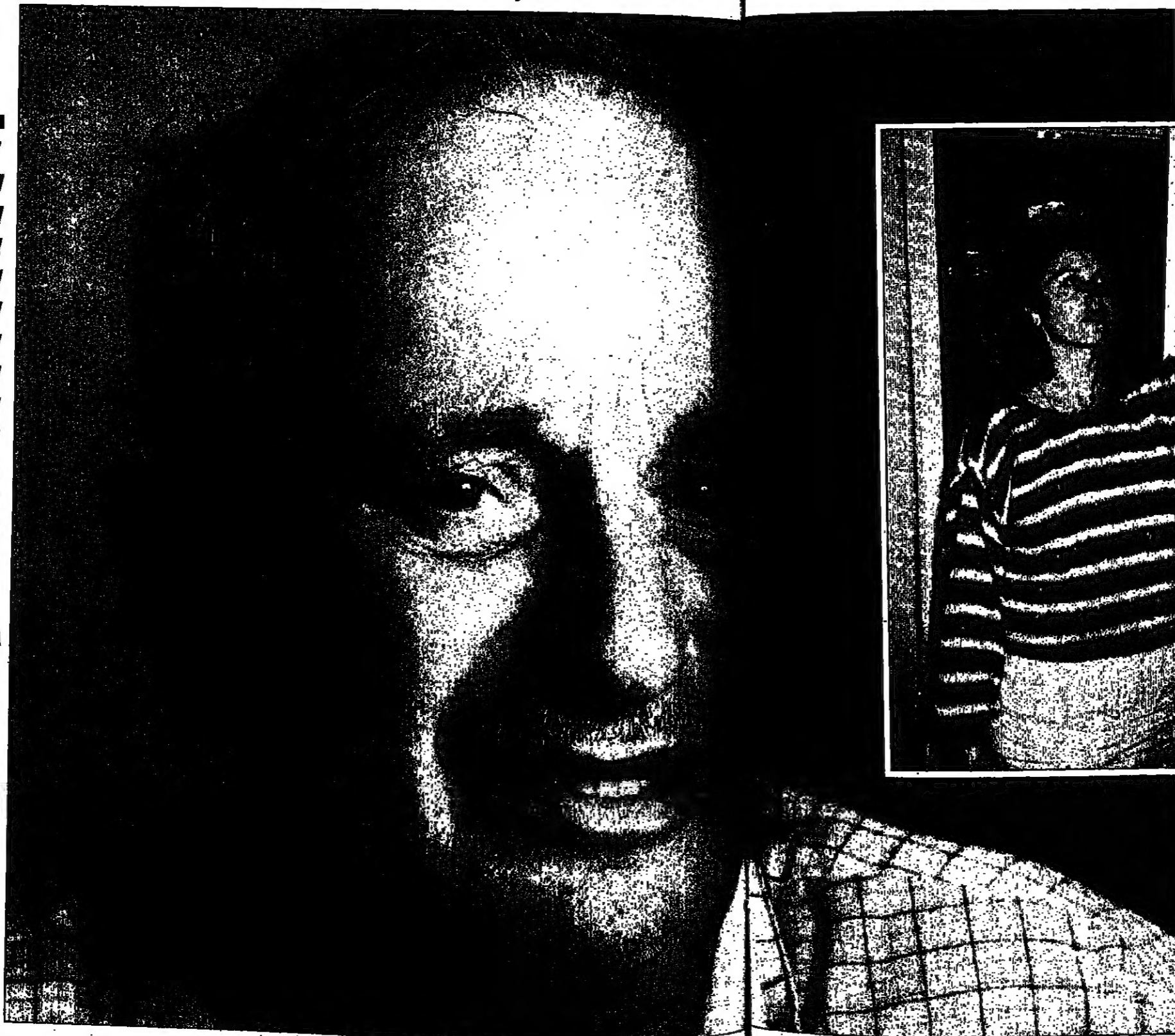

**אלימביאדה
סיאול יוצאת
לדרך. עמוד 40**

מאיר ואנו.
חיים ששני
ביוון. בגלל
החזת. עמוד 20

הקבר השלישי של יעקב וולקוביץ

יעקב וולקוביץ (צילום ואובן קסטרו) ומימין למעלה - בנו המנוח, ריבי בן ארי.

"המצדים לקחו ממני את בני, הרופאים לקחו לי את בתי" - אומר יעקב וולקוביץ, איש עצוב בן 70. והוא חשב שכבר פגש את האנזות בכל הוריאציות האפשריות. אח משכחתו הראשונה איבד בשואה. לארץ הגיע מאוד מוצל והקים משפחה חדשה, מאושרת. במלחמת יום הכיפורים נהרג בנו, את אשתו נשלח מחיל הסדרים. עכשיו נוסף עוד קבר לאלה שהוא פוקד בקריית שאול. בתו ריבי בן ארי, פסיכולוגית קלינית, אשתו של די"ד עמנואל ברמן, אמה של סיון, רצחה ילד נוסף. במהלך חיפול בתרופה פר גוגל, המדרבנת ביין וכניסה להריון, היא נפטרה. "בחיים", אומר אביה, "בחיים לא שאנתי" שהאלטרנטיבה להוליד "ילד היא מוות".

מאת סימה קדמון

"...ואז היא נעשתה אגדטיבית. היא הייתה קשורה בדעות לעישה, ניסתה להשתחרר. התקדמה עם הדגלים עד שהגיעה עם הכה לדעות, ניסתה להחיד אותן בשניים. העיניים שלה היו כחוחות. היא קראה לעמנואל רצחה לקבץ מהמיטה".

"בילה היה השינוי... הזניקו את כל כיהית. הנשימו אותה. שיפלו בה... אבל אני כבר ידעתי שאין לי יותר בתי".

ללודי' כבר לא מצאו איש מבני משפחתו. זה נישא, ושנה לאחר מכן נולדה ריבי. כשהייתה בת שלוש חודשים החלו במסעם לארץ. כל רכושם היה מוורה קטנה עם חיותיים. כשניסו לעלות על קרונות משא, נתקלו בסירובם של הצעירים שנסעו בדרכים בלתי ליגליזציה אלה. הם פחדו שבכיה של התנועה יסגרו אותם. "התחננתי במינהם. אמרתי להם שהתנועה שלי לא בוכה, והאמת, במשך כל הנסיעות הארוכות, האיומות האלה, היא לא בכתה אי שעה. כאילו הניחו את המצב, כשהגיעו לארץ קיבלו חדר קטן ביופ. וולקוביץ התחיל לעבוד ברכבת ישראל, שם עבד עד שיצא לגמלאות. (המשך בעמוד הבא)

החלה לקבל טיפול שבעקבותיו נכנסה להריון. זה היה לפני שנה אחרי אביעת חודשים הבא והריון לסיומו לאחר שהובטח היטב דווקא עובדי. בנרגז השנה שוב החלה לעבוד טיפול, וחמישה חודשים לאחר מכן נפטרה "בחיים", אומר אביה, "בחיים לא שמעתי שובא לנסות מותח המיידית - סירובם גירדו יתר של המלוא".

ריבי בן ארי, בת 42, פסיכולוגית קלינית, אשתו של די"ד עמנואל ברמן, מטיילת קליין, ואמה של סיון בת 15, נפטרה במהלך טיפול בתרופה פר גוגל, נפוצה ביין הכניסה להריון. שנהיים וחצי קודם לכן (ושאף לרד טרמן, לת היו אלה גישושים שניים, לרד ברמן, גישושים ראשונים. שניהם רצו מאה ילד משותף. לאד שלא הצליחה להרות מאוחר ספונטאני,

כמה זמן ילך לבית הקברות. המסע הזה הוא אשור מושך אותו. אין שום דבר אחר שמושך אותו כמו הביקור הזה. למולו, שלושתם קבורים כאותו בית קברות, ויש לו שם הרבה מה לעשות. ומסתבר, הוא אומר, להוסיף את המחשבות שעוברות לו בראש כשהוא שם.

"איה אבסורד אני, שאיבדתי את כל משפחתי במלחמת העולם השנייה, ארץ מוצל. שהגיע לארץ שהקמתי אתרייכן משפחה חדשה, בראש, מאושרת, אני, בן 71, ממנובב בבית הקברות, עובד מכה לקבר מהקבר של אשתי לקברי שני, לילד החודשים. אחרי דרבה קטן שתוקה הוא אומר: "המצדים לקחו ממני את בני. הרופאים לקחו לי את בתי".

פניקס ספרו וגמרו

ספרו בגומי את שיער לוחות
 מעצב ומייבד, אפשר לספר
 בלי להזיק את שיער שאתם
 מעצבים, בשיתוף פעולה
 עם צורה לחיכוך את מוצק
 לשיער חסיל

• מניח את שיער חסיל
 • מניח את שיער חסיל
 • מניח את שיער חסיל
 • מניח את שיער חסיל

פינקס. ספר"י - וגמרנו!

דעם עקמאל ברען, בעהאל של ריבין בן ארי:
 "דחמתי לשמוע עד כמה חמידע
 ונעונו לכן ימי אלטער וימיתיו: וזבא
 געשטאנען און מוסעטע. אייניך רב
 ויחזקתו! אן מקבלי חסדים מבני
 בני אברהם, איז שוין כלל לא לאשר סימול
 ופול לאשר שיש לאו כלב ידע. רבן צווייטע
 געבטן: לארע"ל, לא! נאמיר יז שם במפוס
 ויחזיקתי היידיש לערנען אלס קניית
 שווער: חתן אלס - אלטער - שאינע מצא
 יעצטע. וועגן חתומים - חתומים - חסידים וואס
 זענען געווען חתן פאר פארעם: "אין ארע"ל
 וואס, לא! וואס מענטשן געבירן תענוול לא!
 וואס."

[illegible]

א. רבי הקטא במשך כל היום, בימי שלמי
המקדש, וכן התחיל מקבצו וכלי לוי מיתחא,
כל מה היה לו עוד כוח לנשט שירותים, היא
התחיל על שלושים בבר יום קודם, ורביעית
השט שחדר נובע מחמורגול. למיכר,
היה לו ד"ר אלקט - שאלתי אותה אם היא
התחילת או מקימה, תנובה חימה שלילית -
אם שט מנסתה, לחלוטין בלתי מתקבלת על
העל ולא מתישבת לחלוטין עם מה שרבי

ד. תשובתו של ד"ר אלסטר שיכנעו אותי
 ואת משה לזנוק את עורו בכל מחיר. אם זה
 יתכן מאד שנאלץ לערב גם את המשפחה
 הקרובה. אני ופרקליטי שוקלים כעת פניה
 לעורך המשפטי בממשלה, למינוי שופט חוקר
 מקיף מזה, כדי שידור על חקירה פלילית".

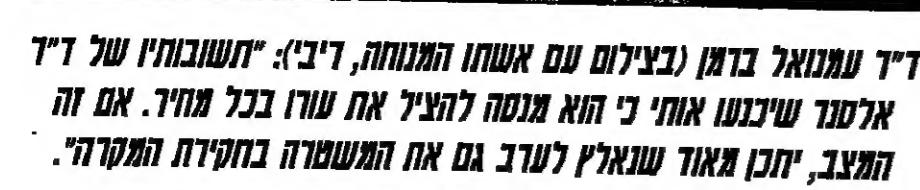
ועל מלפניו הקודם)
המסורה היינו כל אחד דואג לשני, אי מעם לא
נמנו. בית פתוח תמיד מלא ילדים, חברים של
חברים שלנו. תמיד שמח, מלא חיים. וזאת ריב, וזוהי
השקלה שבע שנים אחריה.

המלחמה יום הכפורים היה שווע ממקד טאג
 יום ס'י. המלחמה פארה בשעה שווייט בצהריים.
 עס שטאנעט בערב נאל פון לתוך הטנק שלו. וואו
 ער האט ער שווארץ נאכאז. "קשה", אומר
 ער, "קשה למען מה עובר על הורים שמוחשים
 ילדן במשך וואו שעה. והמחשבות והאימות האלה,

ב-29 במרץ 1974 נקבר שוע בבית הקברות "בית שאול" בן 20. "והחיים שלי ושל אשתי", תלמידת, נרצחו לידית על גבול הקסטורפול, תל אביב, אומר היתה החוקה מכניסם. "אבל עיקרה את חתור שלו היתה מתמוססת. החלפנו את לוא לקחה נהרגה. עינו מכונת. בוכתה גם אני

והיה רבי שבעבילה ובזכותה נסע לסיל ברל, והשיב את אבן אשתו גידול בלבלב, וזמן קצר לאחר מכן "אצל מאמרן שזה היה הצער, וזכאב, חוסר תנועת העצמות".

התורה והנבואה

בחדש שני בפסחולוגיה באוניברסיטה חלוצית.
שסיימת את לימודיה עשתה את התמחות
בית הורשלים אברנאל במתמ.

התורה נלקח משמו של שים לאור כי התבלין יש בו גורם לתפוחות ופחיתות (השקית שבה מתחתות הריאות) שבשלהו בשקשוק מניע לגורל פחיתות, ואף התפוחות חסר שקיות ברוג'ו, ששורש מייסדים לתפוחות חסר שקיות ברוג'ו, ששורש לגורל בליון. החולשה חסר תפוחות לא הבריג'ו נעשית על ידיהם עד שפאזל, שבוודקת את רמת השלמות (התרגומים) שפורשים על השלמות. הבריג'ו נתנו ברמת מסיימת לא סטורג'ינס כי שאלה עולה 800 עד 600 ליוני. כשפארש הסטורג'ינס וואל עולה 1500, הבריג'ו מוודק על נתינת הסטורג'ינס וסמל לגורם לחסמנות גירוי יור של השלמות -

גדול יותר. כל משרד השימוש בתרופה חייבת ההגמוניה להיות במקצת שכולל בדיקות נ/א בדיקות אולטרהסאונד. זהו חלק חיוני של טיפול בירידת יתר בשחלות, שהנחיה ברורה בייצוס, ומבטיחה מסיימים עלול גם ליצור סיכונים בקרישה את הסיסטמיים והתמימי של גידול יתר וההתמחות של חלק מהנשים שחשבו שחשבו בריאות, כתוצאה משיטת גולדוולד להחליט אם מתוך כל זה, וזה, הקאות, פליטות, רגישות ורעילות ורגילות.

תלמידים רבים חשבו שיש להם זכות ללמוד בלימודים רגילים, וזו היתה הסיבה שרובם לא התקבלו ללימודים המיוחדים. הנהגת הלימודים המיוחדים היתה נכונה, והיא שיתנה את התנאים ללימודים המיוחדים, וזו היתה הסיבה שרובם לא התקבלו ללימודים המיוחדים. הנהגת הלימודים המיוחדים היתה נכונה, והיא שיתנה את התנאים ללימודים המיוחדים, וזו היתה הסיבה שרובם לא התקבלו ללימודים המיוחדים.

שם יבא שלב בסיסלי אל החדר ד"ר אלמן ד"ר אריב
בית סמכני, הירדועת תעביב, בן דורן סיטופיל
בסרגול, אל שפס תעביב סאננתה תעביב
לשחבעה הגרובנות. של הסיטופיל אל יסירה ל
השחבעה פניא דר נאננתה בית הגרובנות הכסותיות
והא הדיעא אהתה מערסל אל הדיא ליעותה מוס
הא הדיעא אהתה מערסל אל הדיא ליעותה מוס
הא הדיעא אהתה מערסל אל הדיא ליעותה מוס

הסימסומים הנערים על שפתו הקדמית
מיהר. אחריו, אברהם מילר, שדעתו חלקי, נבו
היה במחשבת ישראל ברוך ברוך, עמנואל ברמן אל
פרס ירושלים, מבלל משרד הבריאות, וזא מנחם אל
המחשבת והעיתונים שהיה למצב את יומם שחרים
היו ברוך ברוך.

מנהטן

תווית בינלאומית

חברת מנחם מנצחית לך מגוון רחב של מוצרי אופנה לגברים. בנוסף לחולצות חקלאסיות, המפורסמות בטיבן, תמצא עתה גם חולצות ספורטיביות, מנצחיות, סודרים ודקטים; כולם באיכות וידועה של מנחם.

מנחם - לחשי ברשתות: פולגה, גולף, משיביר לצרכן, כלבו שלום ובחמיית המובחרות.

NEW YORK LONDON PARIS

שוער חלקוביץ ויל נול במלחמת יום הכיפורים (למטה), והשומר, במרכז הצילום, עם אחותו ריבי ויל (קיצונית משמאל), האח המנוחה מולת (מימין) והאב יעקב (בין רוב לבנה).

(המשך מהעמוד הקודם)

כל חרפאים הנגעים ברב - כולל רופאי המחלק הנורולוגית שבה אושפז ריבי עד למותו - מלרוב ימיים אחרי שפגית לר"ר אלסגר בבקשת לשמוע את תגובותיו על והאשמות המפורסות שמעלה במכתבו בעלה של ריבי, והקשר לר"ר אלסגר אלי. הוא אמר שחיתו לו לספר את גירסתו שלו למקרה, עד לרגע שבו הגיעה ריבי לבית החולים. כלומר - כל חלק שבו טופלה ריבי על ידו במגרת פרטית.

הגנישה עם ר"ר אלסגר נערכה בבית החולים תל-השומר, בחדרו של פרופ' סר, ראש אגף נוגה המחלקה הגניקולוגית, ובכוחותיה לגנישה הצטרף גם פרופ' משיה, גם הוא מנהל המחלקה הגניקולוגית בבית-חולים זה. השיחה הייתה אמורה, כנראה, לא לגעת לכל מה שקשור לטיפול בבית-חולים, אלא לטיפולו של ר"ר אלסגר בקליניקה הפרטית שלו.

"איזה אבסורדו אני, בן ז', מחטובב בבית הקברות, עובד מקבר לקבר. מהקבר שור אשתי לקבר ילדי."

ר"ר אלסגר: "לפני שאשה מקבלת טיפול כפריגנל, אני נהג - מבלי יוצא מן הכלל - להזהיר אותה בפני הסכנת של שימוש בתרופות. והסכנות הן היריונות מרובי עוברים, תסיסנות גירוי יתר של השחלה והחלת מרובה. בענין תסיסנות גירוי יתר, אני מפרסם בהרחבה וכן עשיתי גם במקרה של ריבי. הסכנה לה, כנראה הברורה ביותר, את האפשרות של התקאות, והשלשולים, והסיסנות השחלתיות שעלולות להופיע. והתשובה שלה הייתה שהיא מנסה. שהיא קבלה כבר פריגנל, ושהסכנה לה כבי-הכל. והראוי בה להתקשר: אני יושבע הקצות או שילשולים."

10 אבסורדו

בחדש מרץ קיבלה ריבי שתי אופולות של פר-גוגל ליום. באפריל הורה ר"ר אלסגר על הורקת שלוש אופולות ליום. כשבדיקת ה-E2 הראתה על רמתו של 881 אסטרוגנים, הורה ר"ר אלסגר על הורקת סריגון. במכתבו למשרד הבריאות מצביע ר"ר ברמן על התנגדותו המפורסמת של ר"ר אלסגר, שהורה על הורקת שלוש אופולות ליום במשך תשעה ימים, והראה שחורגת מהוראות היצרן, המאשר שתי אופולות ביום עד 12 ימים. הוא טוען שהמעקב שבצע ר"ר אלסגר בעת הטיפול היה מנימלי, ושבהחלף וורש אפריל לא בוצעה אף בדיקה של תפקודי קרישה. בוצע שתי בדיקות בלבד של אסטרוגנים, ורק בדיקת אולטרסאונד אחת, שנעשתה עוד לפני השלמת הטיפול בפריגנל ולפני מתן הבריגון. כמו כן מצביע ר"ר ברמן על כך שעל פי הנורמות המסובלות בארץ, טיפול פרטי בפריגנל מבוצע רק על ידי מגילי מולדות, על פי רשימה שר"ר אלסגר אינו מופיע בה. ר"ר אלסגר: "מגילי מחלקות וסגנים. אני מנסה מולקולר."

"לא התביישתי, ואגדתי לר"ר אלסגר: המצבים והג' ל' את הבן, ואחם את הבת. והוא לימי אחי ואמי: הכך 'סודר'."

אשתו בקשה לא לסלסל אלו לבחירת הבחירה לבקש ממנו לסלסל. הוא סלסל בהמשך הבקש, והוא שריב תיארה כאחיו את הסימפוזיום הצעיר שחבר אליה בשעה 16:30. לקליניקה. ריבי חתלה להקיא, והקיא לטרוגין במשך כל היום. בשל מצבה לא יכלה לנהוג, ובטעה אל ר"ר אלסגר במזניה. בשונה מסיחה לי כי ריחותה לו במשורט על כל הסימפוזיום, והוא בוק אותה, ורצן לה לשכב במיטה. לשנתה הרכה ובמידת הצורך לקחת כדור נגד כאבים. לפי בוחנת והאפשרות של אשמו כלל לא עלתה בשיתוף ולא בוצע שום בדיקות דם או אולטרסאונד. והיא הושיבה להציג רע ולהקיא, ורק בגיל רביו המרביעים של ר"ר אלסגר נפגעו מלמדת לחדר מתן במתה שהסימפוזיום יעבור ממצבם."

במשך הלילה קלט ר"ר ברמן מוון שיג מולמים של ריבי כשהתעורר בבוקר ובינה לשכב. אותה לשנת מים, הבחין שהיא מבולבלת לחלוטין.

"לפני מיד לר"ר אלסגר, שהורה להביא למין של בית היולדות בשבוע, והצטע לשם באמבולנס. על סף דור אדם. והופעים התנהלו סביבה בראשית, והתבקשו לרצן עם בדיקות דם למערכת. בדיקת תפקודי קרישה לא חיתה ניתנת בתחילה לריבי. שכן חס גניש כבר במורק. הרי"ל של בית-חולים מצייין כי הגיעה לאישפוז במצב של חום, עם צוץ לר מריד. בדיקת אולטרסאונד, חצירה על גודל ה- (המשך מהעמוד הקודם)

מלחמת יום הכיפורים

מלך סוד

המשך מהעמוד הקודם
"מתמר" הייתי פרי מקרים להניב. הפעתי לפני העונה.
לעצמו אומר שמעון פרס כי אין הוא מוכר את עצמו אלא מוכר רעיון. אבל הרעיון אפוף בגופו נון צעיר בתנועה רעניים מציאות מבקש למסכי עור נשמטים. נשמרים מאחורי פרגודים לא לחשוף ולא להחשיף. לא להיפגע ולא למגוע. לשמור על מנה "אני" פרטי כחך מסת ה"אני" הכללי. הוא אומר לי: "אין לי כבוד רב לאגואיזם ואגוצנטריות. יכול להיות שגם אני כזה. אך אני לא רוצה להיות כזה בעיני עצמי". שאלתי האישיות פולשנית. הפעם החליט לתת אמון. במאבק האחרון אולי אהיה קוף הנזק של.

שמעון פרס מולש אל המיקניק של העם, מולש אל הכיוונות של העם לוורא שלם יש זיוונים טובים. אל פסנת הארשר הוא מגיע כשהוא מוצא כי לכן שיתו יש משפחה "שלום לך" איך שראים לך מאיפה אתה יש לך משפחה יש לך ילדים". הבחור הנחמד, ערוי ברוחי, ספק מחמת קור המים, ספק מחמת הכושה מתברר שאין לו משפחה וילדים. "חברה יש לך" - מילצו פרס מן המצב. הבחור מתוודה שכן "נר", אומר פרס, "זה היקף. תצביע עבורה הפעם אנתו חולכים למנוע רוב לאיחודי בארץ". הבחור חסר המשפחה מתרעם: "אלא אתם רוצים להחזיר שטחים". פרס משיב לו במחמק סוד: "אנתו לא מחזירים שטחים. אנתו מחזירים תושבים. אם תכניס את התושבים לשטח ישראל, לא תהיה מדינה יהודית". נטול המשפחה שוקק בשרעפים, הגום מכוחם של השמש ותרם "זה נכון, יש כזה משנה".

ועכשיו התקפה היא מכיוונו של קשיש הנציג עצמו כבולט: "מה אתה מתרעם בפני הערבים". פרס גראה נעלב: "אני לא מתרעם. אולי אתה מתרעם". מישור קרא "באז מרוק אחם וזה". עוד קצת מאמץ וכל הכביש המלוכלך תהיה בחוץ". פרס מתחמק רק לכולגרי הקשיש: "אני לא מתרעם. לא בכל מחיר. אנתו לא משוגעים. עשינו נסיון רציני למנוע מלומה. אתה באת מבלגיה, נכון? בגוריון הביא איתו את העליה הראשונה מבלגיה. הוא החליט לוותר על חלק מהתושבים ועל חלק מהשטחים כדי שישאל תהיה מדינה יהודית".

במקרה רוצה ערדו העממי מפנים פרס את רעתו של אחד הנעצק "רק כוח, רק כוח הם מבינים". לא, בלי מוצא מדינה אי אפשר. יש לנו כוח הרתעה, ועם כוח הרתעה יש מי שיגן על השלום. אך אם תהיה מדינה יהודית-ערבית אי אפשר יהיה לתקן. מתיחות אי אפשר לעשות ביצים". עיני בני שיתו של פרס מאירות: "נכון. בריקס חביתות זה כבר עסק גמור". "תצביע בשבילנו" שואל פרס. נבוכו האינסופיות המטביות מתרצה האיש. "כן".

כרגעים קטנים נושף כעס של פרס בעליונותו, כי הגה טופס מישור כפיים בשמחה לאיר: "חוסין כבר יתר על הכל. אין חוסין. קאטום". פרס משיב: "נ, או אין לך בעיות, ואם אבל אוננים יש לך או חקשי. מה תעשה עם הוושבים והרדנים לשעבר חיתן להם אחרות ישראלית אחת, לא אתה אומר, או אם לא חיתן, תרע שכל העולם יהיה נגדך. מה אתה חושב, שיתפעלו מתוכמתך מה אתה אומר, שתתן להם להצביע חיתן להם גם עיריות וגם מושלים אתה אומר נ, או בעצם אתה נותן להם מדינה, רק בלי שם". סופק הבטיח סרף: "בריקס זה מה שצריך, מדינה בלי שם".

מדיאות כמים נשמעות מכל עבר ומישור צודד "שמעון יעלה, יהיה שלום". והצורה אינו מתלוצץ. יש משור חשוף ומחניף באיש הפונה לעם במעומיו. אהייכן יאמר לי פרס "כן, וזה לי רגע חדד באותו קום. הלא אני עברתי מסע כזה של השמחות, אבל קבלת הפנים הייתה תמה יותר. רק לעתים רחוקות נחלקתי בבולוק כזה שפתאום אין לך כוח לתנועה אין ביטס הגיוני לחיכות. אתה מרגיש שזה לא אותו הגיון, שאין כלל הגיון. אנשים חושבים באופן אמוצינאלי שיש כ-40 עבודות שואו. כעסתי כן, לפעמים כעסתי על עצמנו. שאיכרנו כל כך. הרבה

אין לי כבוד רב לאגואיזם יכול להיות שגם אני כזה. אך אני לא רוצה להיות כזה בעיני עצמי.

ערכים. ראיתי פתאום את ההידרדרות אחרת. אין נעשה הנימוק הנצחי חסר חשיבות".

אני שואלת: "כלומר, גם אלמלא הכעיה המרגשת היית מוותר על השטחים? חסך לערכים מונע גם על יסוד הנצחי. פרס משיב: "גם הנצחי וגם מוסרי. אני חשב שמה שיהיה את העם היהודי בכל הדורות הוא שמעולם לא שלט על עם אחר. גם אלמלא הכעיה המרגשת הייתי עושה הכל כדי לא להיות עם שלט על עם אחר". אני שואלת: "יש כן כבוד כלפי המעוררות והאומיות של העם האחר?".

פרס משיב: "כן. בהחלט. עם אחר אינו נותן ויתור לעם אחר ולהפך. כל עם נותן ויתור לעצמו. אנתו לא מייצרים עמים וגם לא במאליס אתם".

לא זה לו, לפרס, ההליכה מאיש לאיש להטות את חלבו אל רעיונותיו. הוא וזהה אתה הראשונה במכירת הנער העובד כאשר הקר על פיר את תרובת המכירות הור בדידות בן 19. אנשי הקיבוץ המאוחד, אנשי סיעה בן, היו בעלי הרוב בנשיאות הוועדה. עד שקם שמעון פרס המפא"יניק ויצא במסע שכנוע כזה שהריח את אנשי הקיבוץ המאוחד ממכירת התנועה. כוחות שמעון פרס נותן הנער העובד לתנועת מא"י. וזה כבר או שאמר על המשכב עד כלות כוחותיו כי הוא בלתי-אנושי. השאפתנות של פרס חסומה בבגרותו והא תמה כחולשת נער. הוא אומר לי: "אני מעריך שאפתנות על צביונות. כאשר יש רעיון ושליחות, בדרך הובע גם מרוב באפתנות".

מעמד חור שמעון פרס מבקשו בקבעת הירדן. לא עוד עגבניות חיבה מתחתות חולבת. אני שואלת אם אין הוא חש כמי שתנועתו נעשה בחירוףאפו של עם על שום יהדותה, גלות, ועכשיו באים ימי הגאולה והניקיון.

פרס אינו מוצא את חסן מתאים להכות על חסאם של אנשי הארץ לשעבר. "הקלקל", הוא אומר, "זה במסור וטופח של רחמים עצמיים של ראשי המוסדות. לא רגש עריונות. אנשים שעמדו בראש מוסדות התנועה חרא כמה אנו עוברים קשה, מגיע לנו... לא, את מושבת אחי לרבים שלא הייתי רוצה לרבר עליהם. אנשך להאשים אנשים. להאשים מוסדות. בשביל מה הייתה שגיאה שטאלית של ראשי מוסדות חושבו שפגיע להם. עברנו תהליך מיסוד, וזה היה רק. נחלשה הרון

החלוצית. גולש רגש השליחות ובה רגש השלטון. השמירה על המוסד השכיח שהמוסד אינו אלא אמצעי להשגת רעיונות ולא מטרה בפני עצמה. "כל מהפכה מקימה ארמיניסטרציה, ולעתים הארמיניסטרציה בולעת את המהפכה. לעתים ההיסטוריה טובה מחייה. הישנו התמוטט נעשו בעיות חיות למשל, קליטת העליה. זה היה הישג אדיר. אבל האופן שבו נקלטו העולים ירד בעיני. לא רצינו אפליה שאנו אחריהם. הייתה תחושה של מאהה שחשפשה לה מנהיג, ובגין שימש לה קול. הייתה נורה בין שתי תרבויות. אי הבהב אי הבהב. לא שולכנו וליכדו נתן לה את התרבות שחשה מקומות, אך הוא היה אמצעי למחאה זו. המערך יצר את התנועה והליכד נתן לה ביטוי. השבאה העדתית לזכותה. בגין לא העניק לפליטת הפה של רודו טופו מימיים אריתים חיים יבין לא הראה ב"הגבראים" יורה אשכנזית בשמלה לבנה משחזק טיפס וילד שני ליר מדי אשכנז".

"נשים חולבת בדרכה, כועלת במחר ואהה חופשה תגמולים. לפעמים אני נאלץ חקא בה על יכולתה להבחין בין נבו ולא נבן, על האמינות שבה."

"אני לא חושב שצריך לעשות מכוליתקה אומריגדפיה. ראיתי כוליתיקאים שנוכלים קורבן לשתי מחלות: תמאדות: אגוצנטריות וחשדנות. הייתי רוצה להראות מהו כמה שאכשור. אני לא צריך להבליט את החזה שלי קדימה, כי אינני מוכר אשורו אישי."

בגרות (צילום: חנוכי חרמן). במאהל בדואי בנגב ועם חוקר, על כוס קטח (צילומים: "גאמא").

בא תורם להשמיע פסוק נבחר בפני קבוצת נערי בית-הספר. פסוק השבוע. נותרה להם שעה בקושי ופרס אמר: "בא נמצא משה, אך אחד לא ישים לב". וכך ניסחו יחד את הפסוק הבא: "אשריכם בני חלד שטים העליתם חלודים" - וייחסו אותו לפרדוקסי. אך אחד בקהל העצום לא הרגיש בויק, וההצלחה דרבנה את השניים להמשיך בדרכם זו.

ברכת הרמיון של פרס ממריאה לעתים לפטנויוניות לא ריאלית. ניסול מס הכנסה, הקמת ממשלה אנשי רוח מן העולם, אבר לי עליו ידיו כי הוא אחוז בולמוס לקום בכל בוקר עם רעיון חדש, בעצם, הרי רצה להיות משורר, הוא אומר לי, כפי שאמר כבר לא פעם. וכך שומר פרס עד היום על פאקולטת המעשורות, מחוז הרמיון, כגפרד ממחוז המעש. הוא מין דמנטיקורד-אליסון. כופה את רמיונו לחוקי הכאן והכשין, לחוקי חיים.

לליכוד חיו דמיונות שוא שישאל תהמך לשוויצריה. בסלנים להחנות. שילמנו ביוקר. והיה לליכוד ריטור כזה של השלם כאילו אין אנו חלק ממנו. כאילו הוא ערוך נגדו ואנו נצבצב אותו. נשכח האלמנט העמוק של האוניברסליות ביהדות. זה שבו החל משה רבנו באמרו "זכור כי יגו היית בארץ מצרים". עכשיו אנתו שטים על הגברת. על ראשו של פרס צונח כובע של רב-חובל. פרס מתרחק אל חוץ מנסיון של קברניט טפינת שלום אולי, ואולי תום סוירי על הרססדה במיטיסיפי. פתאום חולף לו אודיון. שמעון פרס כמעט ממריא לכיוונו, משיש יר כאומר: הנה אודיון.

אבל מה הייתה האלפרנטיה של הליכוד? אנשים קרש. עשר שנים של מסו' על האגו. זאת תנועת הנציג לי. הפרופורציה של הליכוד בין רגלים לבין ערכים. בין מלים לבין מעשים. הוא כמעט כמו תגלית בין התגלות לבין התיישבות. חביתה לא תגלה כדי להבין רגל אלא כדי לנשנף מחרשות אם להחמם במליצה. אבל התתגלותיות היו הנפת העלם וקשת קשת. ערכים כמו עבודה עצמית, עזרה הדדית, עקב חבית, פיהוד והכנסותה תוך הקפדה על אי ניסול חרבים ואי הפגיעה בהם - התמססו.

מלך ישראל

(המשך מחצית הקודם)
המלכה. דבר זה מצטרף לחשבון וכיבודי הגדולה כשרה בטוהיה של ישראל. היה בידו. בשר של פגוש ספיר כונה או שמעון פרסו המסורף, ספר, איש חי השעה, ואיש שחישש תעסוקה לכל מועד, היה זו ברוח לפרס החזון, איש המסודה הגועלת בממשות. חלילה לי מלשאל את פרס על אובססיה השלום שלו. הוא לא יורה במעילות רגשית המשתלשלת על שכלו. הוא יסביר כי הוא שייך לאגף הקונספטואלי, בעזרת ציטוט של ביקורת המסורת על התבול בין המסורת האנגלית לצרפתית. הראשונה בגויה על קונספציה, השנייה מבוססת על אובססיה "אני רואה עצמי כאדם מאור רציונאלי, ואחר הדברים שניסיתי ללמוד זה להשליט את ראשי על יצרי. נכון, זה מעייף אותי". שאלתי: האם מפני שזה מנוגד לאופיך הטיפוסי "כן, יכול להיות".

ב שיתנו האחרונה, שנערכה שעה לפני האם החגיגי בחיל התרבות עם יציאת המערך למערכת הבחירות, שאלתי אותו אם הוא מתרגש. הוא השיב כמו נער המקפיד שלא יירע את רגשותיו "אני מתרגש בראש", אמר. כשהוא נער לבד על סניף, הקריב על הדגש אכור. אני שואל אותו כמה מצליח טוהיה מאישיותו עליו. פרס אומר כי סוגיה רגילה ממנו לאנשים ומצבים. היא מחדרת את אבחנותיו בין מעשה גורם צער למעשה גורם שמחה. היא מתנה בן כשרם באם כוב המקרים כבד מאחר לתקן את השגיאה "דברים שהייתי עיוול להם, היא מראה לי. היא נתנה לי בית וזה שבו אדם יכול להיות אדם שיש בו שמונת חיים אמיתיים. היא הולכת בדרכה, אינה נכפפת מצוות אנשים מלומדים. היא פועלת בסתר ואינה מחפשת תגמולים. לפעמים אני כאילו מקנא בה על יכולתה להבחין בין נכון ולא נכון, על האמיתיות שהיא בחגיגת יום ההולדת שערך לו זמיר המורה הישראליים מנסה שמעון פרס לפרש מנוסח האצור אל שמחתם. הנה שמעון פרס, הנער הביטחון והשכונן שלא הלך לעולם לפני ששרקו שם אורז אומץ לאמן, מתנועע על מרשבו באופן רפה, מגביר את מתיאות כפי הנבוכות. גורמים אותו לרקוד, דימת גורם גוברת, אבל פרס לא גורף. סובב במעגל המרמים המודרניים, רגשית הבטן כוכב מרי כשרים מצופים תורה שחורה מעגליות מול עינו והוא כלא מאמין. עד שקראתי לו לשיר. בצרימה נבוכה הוא שר "כל העולם כולו גשיר צד מאור", וחופני מתרחב בנו "שמעון, תוציא מוסרעפתי", ושמעון מתאמץ לחריץ חיים מן המרעפת ואף להוריק בשורה "העיקר, והעיקר, לא לפחד כלל".

למחרת, בשיחה לכבוד יום ההולדת שלו, אני מגדירה את השיחה כחשכה נפש של יום הולדת ופרס מחמיץ את מניין "חשבון הנפש שלי אינו נחלת הכלל", הוא אומר, "אני לא חושב שצריך לעשות מופליטיקה אוטוריטטיקה. ראייתו פוליטיקאים שנופלים קורבן לשתי מוחלות מאאירות: אגוצנטריות וחשדנות. הייתי רוצה להישבע מוק כמה שאפשר. אני לא צריך להבליט את הוזה שלי קרימה כי אינני מוכר משה אישי. אני עמל קשה. אין מתחזקת בוחי. לך הנכבתי. ואינני מחשיב יתר על המידה מראות כמים חולפות. כן, יש להתגבר על אינספור אכזבות. את יכולה לקרוא לה מחר, אני יכול לקרוא לה מאמץ. וראי שיש הרבה לילות בהם לא ישנתי. בכל פעם, בכל עניין שאני עומד לעשות, בדרה לי שאני נמצא על צברי פי פוח. נהגיני בחיי וגם מכלתי. היה לי סיוע והבנה וחיו קנאה ושנאה. את שנייה לא הומנתי ושנתיים לא הצלחתי להימלט. יחסו לי כוונות שלא מניין העניין, למשל שאני עשה דברים מטעמים אישיים, שאני חותר תחת אנשים. ברוב המקרים עשיתי דברים שלא היו מקובלים והתקשתי קשה, חלח מהאשמות רמיוניות שאני משרת את הימין הצרפתי בימים בהם רכשנו נפש מצרפת. וכשהולכנו לקחת נפש מתרגמים ואשמינו אותי שאני משרת את הצרפתים".

אני מתעניינת לרשע: מדוע זה קורה לך מניין השואה הוא משיב: "אנשים אוהבים שיגידו קונצנציה. הם מקדישים גוטסלינג על פני מדיניות".

"אני די מוכנה להבין שהדברים שאני עושה הם בלתי שגרתיים, זה המחיר ועלי לעמוד בו. אך כל דבר נדק במכל עצום ולעיתים קרובות נבדירות".

הם מקדישים את הירוע על פני המצוי. כבר בצעירותו בנועל העובד הייתי מוקד התקפות בשל חיותי כ"גוריוניסט בתנועה המוזהה עם אחרות העבודה אמש שאני לא מצליח, שאני רואה לנער העכבה. שאני לא מבין מה אני עשה. אך עובדה שכעבור כמה שנים זכיתי שם לרוב אילו הייתי נבנה על חסן סיעה ב, אחרות העבודה, איש לא היה תוקף אותי, היו מללים ומשבחים.

אחר כך התקפתי שנית משום שהייתי נגר ואוריינטציה כלפי בריית המועצות המרכסיות, בעד חלוקה ומדינה יהודית. וכעבור שנים, כשהחלה ההתקשרות עם צרפת, היסלומפיה הישראלית הייתה כמעט כולה אנגלרסכסית. והנה בא בוזר שאני ידע צרפתית, אינו מכיר את הצרפתים ואומר אני הולך לקשור קשרים איתם. זה ויועז את כולם. האשימו אותי שאינני ממושמע, שאני עובד לפי סדר. גם גולדה ושרת תקפו אותי בחמת זעם. כשהתחלתי בעניין הכר תקפה אותי כל הקהילה הישראלית באמרה שאינני יודע מה אני עשה. וזאת, אפילו כשהתחלתי בתוכנית הכלכלית לפני שלוש שנים והתקפת - לא רק על ידי חברי הליכוד אלא גם על ידי חברים במתחרות מה מתחלל בראשי כשהו קורה לי אני רי מוכנס להבין שהדברים שאני עושה הם בלתי שגרתיים. זה המחיר ועלי לעמוד בה. אך כל דבר כדך בכל עצום ולעיתים קרובות נבדירות".

אני שות חוללתו הוא יום השיחה שלי, שואלת אותו על תוצאות המן פרס משיב: "זו ההתמודדות היחידה שאני יודע כי היא אכזרית. שחמן יצא אותי. אני מלשים עם זה נותן מה שיש לי לתת. מקבל מה שאפשר. יכול להיות שהחיות אצלי היום חמות מתחרות. אולי גם סולם החישוביות משתנה. אני וקץ היום ליותר מכללות לקיימת עתה מאשר קיימת סמר. הסקרנות שלי נעשתה פחות חזקה עולם, ויותר ממוקדת באדם. אני חושב שבהנחה שני עוסק הכרז האדם הוא הדבר החשוב ביותר. כוח השיפוט חשוב מבחינת הירד. והוא אנשים מכירים במגבלות, במצוצרים, בסכנות ומחלות. אחי עניין מגיל צעיר הדד החוקר. לא מוח שחור אלא מה שיש. אני עייף ממחזור ומחלי. זה כבר לא מעניין אותי. מסקין אחי יותר מה אדם יכול להשיק מעצמו, מוחללו. נרמה לי כי החשיבותיות הנה הוא שערך כלמי והמן ועם ביקורת. אילו הייתי קטן יותר נותן מנקודות וביטולים, כמעט יותר ומחול חמות. באופן פראקטיקאלי הייתי אדם מקביל יתר, מבני שאנשים רגילים לזה".

אני שואלת האם הוא על להאמין. פרס משיב: "הגעתי למסקנה שדורותי יתר מכך שהאמנתי מאשר כשהשנתי. כך הולך ברוב המקרים אנשים לא חפר את אמני. אולם האמנתי הייתי מספיק חזק סיוע. אני וקץ לסיבה מיוחדת כדי לא להאמין. אני וקץ לסיבה מיוחדת כדי להאמין".

אני שואלת אותו אם הוא מתעקש לרדב איתו על מותו "אינני מייחל אילו ואינני פחד ממנו. איני יכול המשרד ואפשר כי מתאבק ורדש לו ללחח חולות".

הם מבין גם על יסוד אי השקט היחזני שביחירותו ידעה מתחילה באי שקט. יחזרי, אפילו הוא מכיר קצתו של הולדת לא שלים עם השנה. הוא מרצה של התבונה אל איך מפנקת, שהי וקושי בגינים "מה שיש לא בא לניאנגלנד ומצאנו בליהל הראשון יש תענין ורגנולי דוד. אילו היינו מגיעים לארץ מפנקת, ואם אומר, "לא היה נשאר לנו דבר. מפני שהינקו דרס והקושי מגינס". ועוד הוא נוכרז "עלית מות שיכולות היו להמית אנשים. והאשמות מפני שאני לא מצפה שהינים ימנעו אותי. פי לא מרגל שחלף חלף".

מדוע מפר אילו פרס סובאזה האם משום שהוא משיק בנקודת מעבר לסווח הראייה של הפועלים לעצת על שאלות כאלה. או שאני נעשה אגוצנטרי יותר ממה שמותר לי, או שאני צנוע יותר ממה שאני מרגיש. קשה לי מאוד למצוא שכל. איני רוצה להצטנע שלא לבדור. הי אני חושב עצמי לאדם בעל רגש שליחות. אדם שאני פועל למען עצמי. מנהיג משרת אנשים הנאשמים שום רשעים לאנשים אינם מנהיגים טובים. כל המנהיגים הנבילים ללא ידע מנהיגו ויו רשעים. כל המנהיגים הנבילים שפכו דם, ואני הייתי רוצה להיות מופר שאינו רשע, מנהיג שאינו שופך דם וזה האדם. כן שנוע הנבילות שלי.

שית את החולדת מעמידה אותי מול חרות השואה לפרס, המוצג בביגורשיה והרשמית שלו שנכתבה בידי מתי גולן במכתבות של קדש שמעון אלא כשאני בודקת את המגולות של פרס בינם חולדתו, מתברר שהמלה מאבק חזרת שוב ושוב. פרס צופה על עצמו כעל דרמה שבה הוא מתחנך וק באמצעות מאבקים. אין יש יותר מאין, כנאמר המשרד ואפשר כי מתאבק ורדש לו ללחח חולות".

"אני מעריך שאכזמות על צביעות. כאשר יש דעין ושליחות, בדרך השכנה גם חרוב בשאכזמות".

עליך כך וכך. פרס שר על שתיקה ולבן חסיס מכך שהוא ממתיך מפניו את עונו. פרס, אמר לי אחי מירידי פרס, אינו מנג המנהיגים המעבירים רסט חשמלי בהיכנסם לחדר, כמו בגוריון. חסרה לו בארימות. יש לו קסם אישי במגע קרוב. כאשר נכנס פרס לחדר משתדלת שתיקה, כאילו מחזירים הנאכמים את תודעת מבוכתו של פרס אליה. הוא קרן עמימת. גם את קסמו ואיש הוא מעניק ברגעים קטועים, נותן ונכנס בחוש.

פרס לא צמח מעולם ב"יור" של החברה. הוא לא נולד אתו את באמנות הוואשים - אמר לי מי שאמר, איש מלמ"ח לשעבר. חבירי, בחיבתם אליה, משתחים מכיבו את פולחן הקרנן. קורבן כפיית המכה של העם, או שמא עיוורונה. לאחזנה נשדד כנס עובדי בטחון בחגיגות 40 למדינה. רובי שם על אנשי משרד הבטחון שיבאו לחפש מטרות רכש באירופה בעקבות העיסקה הצבית-מדינית שהיתה באמנו. כעבור ומקרה, מבסיבה מרית ליום חולדתו של פרס, קט אחד מירידי, בעל תפקיד נכבד במשרד הבטחון, לתבוע את עלבונן של פרס "לא היו אלה אנשי משרד הבטחון, אלא איש אחד ושמו שמעון פרס. צד לי ששמעון אינו יודע להעריך את פעלו של מנהיג כל עוד הוא חי. כמותי ששנים תחלופנה עד שכתובי חולדות ישראל ישימו רגש ואין למעלה של שמעון ויעריבו את העם שאנו חייבים לו".

פחת חגיגה נתיבות מצפים לשמעון פרס מעריצים בנים אובדים. "אתה אבא של הפועלים", צעק נחמני המער-בניק השורר, וקנו הלבן מרשים, ומנה לקהלו "המושבים חתמים לז האם משום שלא קרוב עלי את חוקי באוב עד הסוף. בקוד עשר שנים הכל היה שממה, פרס מנסים את האמפליסט "אנחנו נתקן את זה. מושבניקים מן האזור מראשנים מכיבו לכבוד על מר גורלים "השירות שלנו יבששים", וקץ אחר, ואחר משתף את פרס בסדר המסרי על הסלרי שלו. פרס מרגיש "מסלל בה".

נחמני נתקף אסטנסו וחייתו "מבורך יהיה המערך, יום הדין יום הדין", ישישה מתרשקת על חתו של פרס ומשתיקה את לילת השמחה המסורתית לו לך. לא נשמעת קריאת "המערך הוא האבא של המדינה של הנומנים והלמנט. אבא של התקלאים האבא של הפועלים. ליכודניקים רבקים תופעה מרתקת: אנשי נתיבות, ליכודניקים רבקים כרובים, מגלים טמני תולמיסיות עם פרס. פרס שתלונה, פרס שאחוזת הסכל על פייו. פרס, איש דוד המייסדים, האבא של המדינה, עומד ראשו להבנה של בגוריון מתנסס על ראשו. זה מרדד באי המייסד, מלך ישראל

מלחמת העולם השנייה

מאיר ואנונו, גולה בלונדון

אחיו של מרגל האטום ידע שיעצד ברגע שכן רגלו חדרון בישראל. חייו הולכים ומתבצצים. חבדון עזבה אותו, גם את חובותיו ללמוד בישראל. אבל הוא ממשיך להיאבק למען אחיו שהודשע בבגידה. יש מי שתומכים בו. גם בכסף. מבחינתו יש בכרשה הזו צד אחד צודק, מרדכי הכלוא, והרשעים הם "מסדרות החושך", כלומר שירותי הבטחון. ראיון בלעדי.

מאת אבי מורגנשטרן

מאיר ואנונו מתבונן. בשנת האחרונה שקלתי לחזור. המשפחה חסרה לי, אני לא אוהב את אנגליה לא נוח לי, למרות שביקשתי מקלט מדיני כאן. אני לא יוצא לבלות, כלום זה לא תראה שלי. אני לא חור לישראל, כי ברנע שאננות יעצרו אותי, וחבל לי על חרי. הם כבר אסרו לי לא מספיק מה שקרה עם מרדכי או גם אתה? הסברתי להם שזו חובתי כלפי אחי וכלפי כולם, אני חייב לחשוף את האמת. עשיתי זאת לא רק בגלל שהוא אחי אלא גם בגלל העקרון.

מאיר ואנונו גולה בלונדון. עוב את ישראל בדיעה שלא יחזור אליה בעתיד הקרוב. מסיבת העיתונאים שבה הביא את הגירסה שלו להבאתו של אחיו, מרגל האטום הישראלי, ארצה העכירה את ויתור הלחומה מישראל ללונדון. ממנה הוא יוצא לגיחות בעולם כדי לנסות לגייס עוד פיסות אחרות וכסף למען אחיו. לא קל לו. בלונדון הוא מרגיש זר, לא שייך.

מאיר מקדיש את עצמו למען מרדכי, אחיו. הוא החזיר מבין 11 האחים שנכלאו את רגל המאבק ועזב את הכל. החורים השבורים כאבו שכן נוסף שלום התנועה מהם. מאיר נאלץ לשבת במלון, אבל מאמין שכעת זו הדרך היחידה. זה חובו שאני חב למרדכי ולכל מי שנושא האטום קרוב לליבו, הוא אומר.

הוא מנסה להפוך את היוצרות בכל עורו. אפשרי. לרעיון משלילי ישראל אשמה ולא אחי. היא זו שעוטפת את נושא האטום במסך ענק ואינה מאפשרת לאזרח הקטן לשאול שאלות, להביע הסתה. "מלחמת לבנון ופרשת השב"כ הן גורות אותה שאמר לסמוך על המנהיגים בנינים עצומות", הוא אומר. "מרדכי עשה מה שעשה מטעמים אידיאולוגיים, לא כסמים וכן וחלילה. הוא רצה להיות את המסך הכבד ולהשאיר את הנושא פתוח לויכוח".

בינואר 89 יובא מאיר ואנונו לבית המשפט העליון. לשמינית עיניו. מאיר אינו שותף תוקף את מילותיו. הוא יסמן את תחילתו של תהליך. סגנונית ראשונה לחלך רוח אחר. האמננו הוא מרדכי במנוחים של מלחמה. אין דרך ביניים. וכשאני מנסה לעמוד אחרת לו נקודת שניה בשנתיים הללו, אם ממתי להחזיר שווא מאוחר בחזרה מלא. הוא לא יגלה סימני חולשה אפילו אם ישנם כאלה. במלחמה, כמו במלחמה, לא היתה נקודת שבירה. אין לי ספק שאני עושה רברים נבונים והצדק עם מרדכי ואיתי ולא עם מוסדות החושך. "מוסדות החושך" - כינוי שמאיר מרביק לשב"כ ולכל מי שאחראי לדעתו לכך שאחיו יושב מאחורי סורגים.

הוא נוסע להרבה פגישות, הרצאות, טס לרחוב תבל כדי לגייס אנשים וכסף למאבק. ארגונים עצמאיים שהאטום מבהיל אותם תורמים לו. חוץ מהו יש לו הסכנות והחולשים ומרדלים. הוא לא בזבז. לא מבזל. לא תמצא אותו שורץ במסעדות מפוארות. לא הולך להופעות רוק, אפילו לא לטקסים. גם חזר כמעט ואי אפשר לראות אצלו. שילוב של עצבות ורצינות. סדר יומי של גותן לשינויים, אבל כל העדעים מובילים למטרה אחת - חסי ציבור למען מרדכי. הוא משכפל מודעות, מקליט מפרסם מודעות בעיתונות וחוזר חלילה. מעל קסמים שסו לא נראה באופן.

מרדכי בן 34 ומאיר בן 32. זה חיי קשורים מאוד.

עוד מילותיהם. "נולדנו במרקס, מרקס. למרנו יתר בבית הורנו בית יעקב, אתר-כך בשיבה תיכונה של בני עקבא באר-שבע. אחי שירת בחיל הנדסה ואני גמורתי כסבל בקורס מכירים. חשבתי ללכת לקורס קצינים, אבל החלטתי לא להמשיך ולפנות ללימודים. בצבא השלמתי בגרות במתמטיקה, היסטוריה, אנגלית וחב"ד. רציתי ללמוד משפטים או כלכלה בסוף השירות כבר התקבלתי למכינה באוניברסיטה העברית בירושלים".

היה לי אז קשר רצוף עם מרדכי. הייתי איתו בקשר טוב מאוד. ביקרתי אותו באוניברסיטה תל-אביב ודנו בעניינים אישיים ואקדמיים. הוא נתן לי דחיפה להכנס ללימודים, כי הוא גם עשה מכינה ולמד פיסיקה.

היתה קריבה מבחינה פוליטית בשנים הן לא היו למרדכי דעות חריגות. הוא תוחל לעבוד בקריה למחקר גרעיני ולא ירד הרבה על פוליטיקה. דעות שלי היו מגובשות יותר. בזמן הצבא כבר היו לי דעות ליברליות והמניסטיניות. את המכלול הזה אפשר לתאר יותר. כמקור "שמאלני", אבל מאיר פוחד שלמלה "שמאלני" תהיה קונצנציה שלילית וכלם יאמרו ויאמרו לעצמם "ווא, הוא ברוך כמו אבא שלו, שמאלני, אז מה הפלא".

הורים, אומר מאיר, לא היו מעורבים במוליטיקה. הורים קשיי יום שכל מפתחם היתה ש"י 11 ליריהם יסימו תיכונ וישמרו על דת ישראל.

השעון האטומי וחל לתקתק אצל מאיר בסוף ספטמבר 1986. הסניי טיימס מפרסם כתבה בנושא. מאיר התוודר אז באר-ה"ב בבוסטון. באותה תקופה עבר יריה יתר עם חברתו לחיים. מכנס ששלה לו מרדכי הגיע למכתב הקוראת ומאיר קיבל אותו רק כעבור שבוע. המכתב היה למעשה המפר האחרון של מרדכי למשפחה, לשלם דחופשי. "הוא כתב לי, אומר מאיר, "שאתי תולכמיות קשות וחליש לפרסם את מה שהוא יודע על הקליג ועל התשלכות הפוליטיות של הנושא. הוא טען שאין דרך אחרת. או לשבת מועניין או לפרסם אותו והוא החליט לפרסם. הוא הגיש שהוא מודע לנוס ולכאב שחבר יגרס למשפחה ולחברים הקרובים אבל הוא מקוה שידא את המניין שמעשה שלו. המשפט האחרון שלו היה, לא אכתוב יותר, לא יודע מה יקרה איתי". הוא הלך למטה כלתי צמיר.

אין וריגשות בשקראת שאחיו הבכור מרדכי חלך לחשוף את סודות אמונו של ישראל. "קראתי את המכתב ולא קלטתי את משמעות דבריו. זה היה גורל מני. מאוד מפתיע. לא ידעתי מאיפה להתחיל או לגזור את המשפחות שלי. בהתחלה חשבתי, בראה מה יודע, אבל אתר-כך נתנו הפרסומים בעיתונות וראיתי שהמניי טיימס מפרסם שותף בלונדון. למחרת צילצל אלי לבוסטון פיסר הנאב, כתב הסניי טיימס, ושאל אם שמעתי משה מרדכי. אז הבנתי שמשה קרה".

צילצלת הביתה, לחייה. לא צילצלת הביתה, כי לא היה טעם לרבר עם הורים. זה היה רבר שרועק מום שמים וארץ. הם לא היו מעורבים במוליטיקה. מה גם שתושבותי לעקוב אחרי דבריהם ולהבין את משמעותם. התקופה, שלאחר

הפרסומים היתה הקשה ביותר. חסר דאגה, חוסר של שמועות. מאיר היה רחוק מהמשפחה. קשקש במקום ימי את העיתונות והסלודיה כדי לנסות להבין מה קרה במחל הורים והסניי חתה. מאיר שקע כולו באחיו חייזר תלכים ובמקום, תלכס בצבא השלמתי בגרות במתמטיקה, היסטוריה, אנגלית וחב"ד. רציתי ללמוד משפטים או כלכלה בסוף השירות כבר התקבלתי למכינה באוניברסיטה העברית בירושלים.

היה לי אז קשר רצוף עם מרדכי. הייתי איתו בקשר טוב מאוד. ביקרתי אותו באוניברסיטה תל-אביב ודנו בעניינים אישיים ואקדמיים. הוא נתן לי דחיפה להכנס ללימודים, כי הוא גם עשה מכינה ולמד פיסיקה.

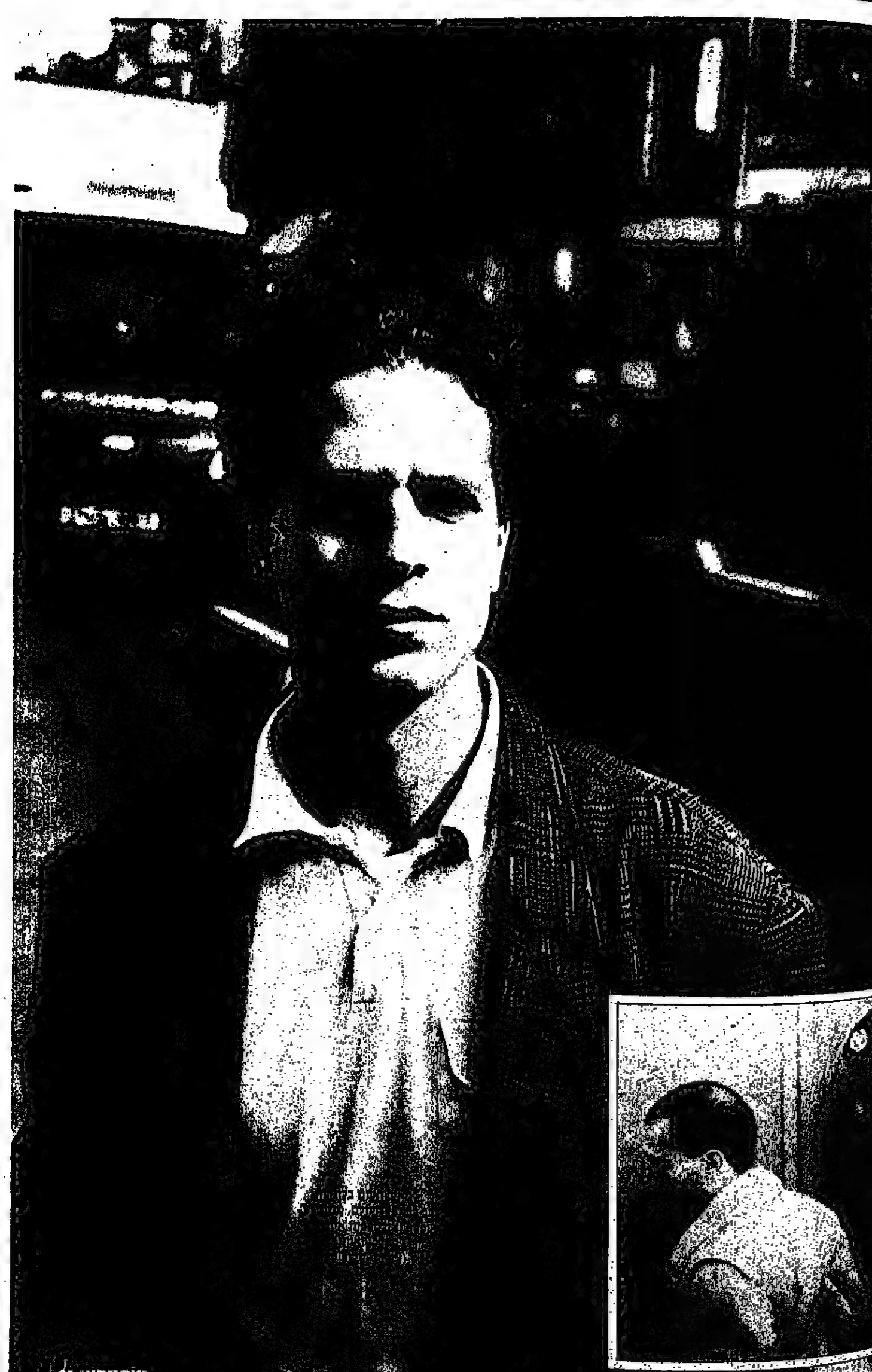
היתה קריבה מבחינה פוליטית בשנים הן לא היו למרדכי דעות חריגות. הוא תוחל לעבוד בקריה למחקר גרעיני ולא ירד הרבה על פוליטיקה. דעות שלי היו מגובשות יותר. בזמן הצבא כבר היו לי דעות ליברליות והמניסטיניות. את המכלול הזה אפשר לתאר יותר. כמקור "שמאלני", אבל מאיר פוחד שלמלה "שמאלני" תהיה קונצנציה שלילית וכלם יאמרו ויאמרו לעצמם "ווא, הוא ברוך כמו אבא שלו, שמאלני, אז מה הפלא".

הורים, אומר מאיר, לא היו מעורבים במוליטיקה. הורים קשיי יום שכל מפתחם היתה ש"י 11 ליריהם יסימו תיכונ וישמרו על דת ישראל.

השעון האטומי וחל לתקתק אצל מאיר בסוף ספטמבר 1986. הסניי טיימס מפרסם כתבה בנושא. מאיר התוודר אז באר-ה"ב בבוסטון. באותה תקופה עבר יריה יתר עם חברתו לחיים. מכנס ששלה לו מרדכי הגיע למכתב הקוראת ומאיר קיבל אותו רק כעבור שבוע. המכתב היה למעשה המפר האחרון של מרדכי למשפחה, לשלם דחופשי. "הוא כתב לי, אומר מאיר, "שאתי תולכמיות קשות וחליש לפרסם את מה שהוא יודע על הקליג ועל התשלכות הפוליטיות של הנושא. הוא טען שאין דרך אחרת. או לשבת מועניין או לפרסם אותו והוא החליט לפרסם. הוא הגיש שהוא מודע לנוס ולכאב שחבר יגרס למשפחה ולחברים הקרובים אבל הוא מקוה שידא את המניין שמעשה שלו. המשפט האחרון שלו היה, לא אכתוב יותר, לא יודע מה יקרה איתי". הוא הלך למטה כלתי צמיר.

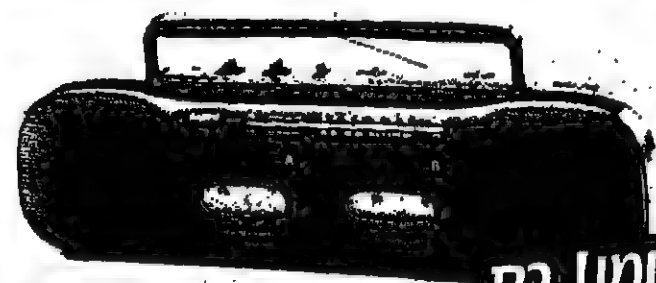
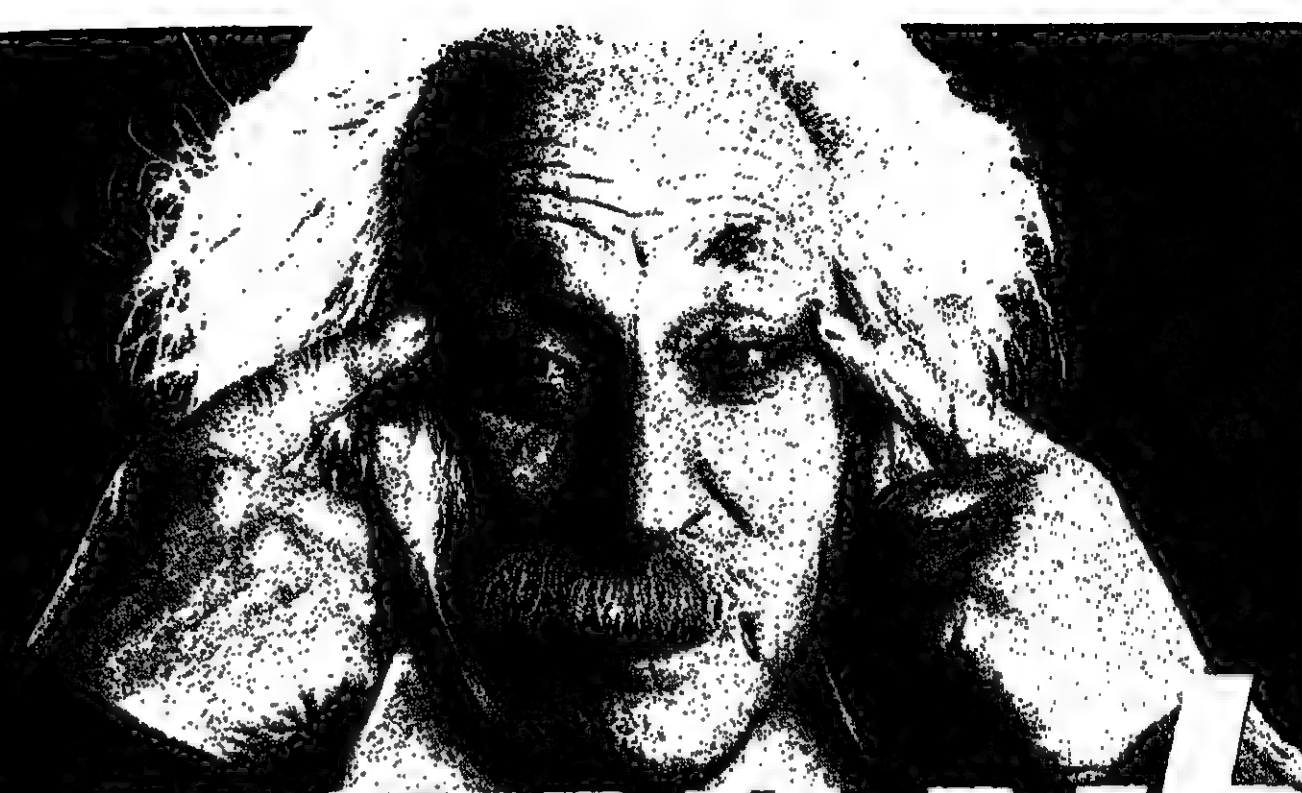
אין וריגשות בשקראת שאחיו הבכור מרדכי חלך לחשוף את סודות אמונו של ישראל. "קראתי את המכתב ולא קלטתי את משמעות דבריו. זה היה גורל מני. מאוד מפתיע. לא ידעתי מאיפה להתחיל או לגזור את המשפחות שלי. בהתחלה חשבתי, בראה מה יודע, אבל אתר-כך נתנו הפרסומים בעיתונות וראיתי שהמניי טיימס מפרסם שותף בלונדון. למחרת צילצל אלי לבוסטון פיסר הנאב, כתב הסניי טיימס, ושאל אם שמעתי משה מרדכי. אז הבנתי שמשה קרה".

צילצלת הביתה, לחייה. לא צילצלת הביתה, כי לא היה טעם לרבר עם הורים. זה היה רבר שרועק מום שמים וארץ. הם לא היו מעורבים במוליטיקה. מה גם שתושבותי לעקוב אחרי דבריהם ולהבין את משמעותם. התקופה, שלאחר

לא יאומן! ... סאניו!

מחירים שלא יאמנו על מוצרי האלקטרוניקה המתוחכמים לשנת 1989

רדיו-טייפ אלגנטי MW-707

• רדיו-טייפ סטריאו • טייפ דק כפול
• עם חקלטה מהירה • חקלטה ועצירה
• אוטומטיים • עיצוב אלגנטי מהפכני

לא יאומן! רק
323 ש"ח

מכשירי שלט CEP-3011

• מנג'ר • מנג'ר-דג'יטלי • אקו-לייזר
• תחומים • טייפ • דג'יטלי • סורק
• אוטומטי • 241 תחנות קבועות • טייפ
• דק • כפול • חקלטה מהירה • פספון
• חצי אוטומטי • ראש מגנטי • רמקולים
• HI-FI, 45W R.M.S., 3 WAY

לא יאומן! רק
1,098 ש"ח

מערכת סטריאו SYS-288

• מנג'ר • מנג'ר-דג'יטלי • אקו-לייזר
• תחומים • טייפ • דג'יטלי • סורק
• אוטומטי • 241 תחנות קבועות • טייפ
• דק • כפול • חקלטה מהירה • פספון
• חצי אוטומטי • ראש מגנטי • רמקולים
• HI-FI, 45W R.M.S., 3 WAY

לא יאומן! רק
2,104 ש"ח

וידאו VHR-4100 עם תמונת בזק

• הופעת תמונה תוך שנייה וחצי
• מחסנית הקסטה • בלעדי • שידור
• אוטומטי של קטע 5 פעמים • בלעדי
• תוכנות ל-8 חקלטות עתידיות במשך
• שנה • טייפ אלקטרוני מורחב לטלוויזיה
• בכבלים, 39 תחנות • אחריות מלאה
• לשנה, כולל ראש חידוד.

לא יאומן! רק
1,998 ש"ח

SANYO

האיינשטיין של יפן. פעם גאון תמיד גאון.

להשיג בבית סאניו אהליאב 4 ירושלים. באולמנו התצוגה של סאניו ירושלים, הללו 7 ת"א פרשמן 50 מרכז חובה.
שדרה ההסגרדרת 203 ר"ש, דג'יטלי 21 שקם, המשביר לצרכן, חנויה סולכר, כל"ב שלום וחתימת ההשמל המוכחות
המחירים נמוכים, אפשרות ר"ש עד 12 תשלומים לבעלי נדסיס אשראי ויה וישראכד"ס. שואכד"ס

סניף ירושלים

מלך סתיו

מאיר ואנונו, גולה בלונדון

מאיר ואנונו (מימין) עם אחיו אשר.

"מורד" לבד במג
אפילו עם
הסוהרים אמור לו
לשוחות, חצרות
וידאו עוקבת
אחרי: חסמים
לשבור אותם.

(המשך מעמוד 21)
והחלטתי לראות עולם. נסעתי שנה ללוס אנג'לס ומשם חצי שנה טיול טרמפים באירופה. חזרתי לארץ לזמן קצר ואז חסתי לבוסטון, חשבתי להתחיל את התואר השני ואז התפוצץ הכל.

בינואר 1987 החליט מאיר שהגיע הזמן לנחות בארץ. בדרך הוא עזר בלונדון, נסע למסעדות סביב טיימס כדי לקבל את המידע שבידיהם. אחרי יומיים הוא הגיע לישראל. מאיר, בניגוד לאחיו ואחיותיו, לא התמכר לכאב ורומים. הוא חשב שאין טעם לשבת ולקנות, הוא שובין שצריך לפעול. "שאר האחים כמעט ולא היו בקשר עם יצור וכונה. אחרי האחים שלי, אשר, בכלל לא ידע מה קורה. הוא מכר פוסטרים באירופה ורק לאחר חודשים גרע לו מה קרה והוא חזר לארץ. קראתי פסקידין קורמים והשאלה הייתה אם באמת מותרים סיכור וזנב לחגוג או שהמשפט לא משפט."

ח קרית למשפחה שאחרי מבנית בעצמי באשמה בלבי המידה. "מגד אור הכאב מאחר את המשפחה באופן אישי זה מאד קשה. בעיקר לחריג, כי החברה שלנו לא סובלנית. אבא שלי, שכל חייו פעל למען החברה ודאג שילדיו יתחנכו וישורו את המיינה, נמנע קשה. היה לו כבוד שבע דוכן למסמר דברי קדושה. הוא מפרט הפסיק לעבוד כי אנשים הצביעו עליו ואמר 'הנה זה האבא של הנוגה'. יום אחד כשהלך לדיקן שט לו בקפיות וכל במקום עובדות ואמר לו קח יא אבא של ואנונו הבוגר. אמא כל היום בכתה. מרדכי היה בן ואנונו עליה ביותר. בבית במריאות אורח "אני לא רוצה לרדף על עצמי. לא רוצה לחשוף את רגשותיי בטמבי."

אף נראה מרדכי בשמחה בוז מגדל וקן, חיותו, בקושי היה לו אוויר בתא. רציתי לעודד אותו אבל הוא עזר אותי. הוא מאמץ בדרך שלו. הוא לא נכנע למרות התנאים הקשים והמכונים שבהם הוא במצא. הוא לבר בתא הרכבת חורשים. אסרו עליו לשוחות עם בני אדם וגם עם הסוהרים אסור לו לרדף. בתא שלו חולקת נורת ניאון 24 שעות ביממה מצלמת וידאו עוקבת אחרי. מנסים לשבור אותו באופן פסיכולוגי כדי שיגיע למשפט במגד הכי גרוע.

נחבב שודא עשה זאת למען בקף. "אני יכול לרדף כי אני מבין אותו טוב מכולם. מרובד בבכור צעיר שעבר 10 שנים בקמ"ב עם משפחתו של 1000 דולר מלוס אנג'לס. בשביל חוק זה חרבה נכס. הוא קנה דירה ועזר לאחים ולאחיות. הוא לא רדף אחרי. מותרות. או הוא יילך ויטכן את חתים שלו בשביל כסף הוא לא, ודש כסף ולא קיבל מותרות."

מח גרם לו לעשות את מה שעשה? לאיש ברוב אף מושג מה קורה עם בקמ"ב. מוסי הדגיש שמישהו את האנדרת ורצח לחשוף את האמת. כדי שיהיה יחלש אם כדאי לסכן את חתים למען האמת. אחרי מלחמת לבנון ופרשת חשבים, הוא ראה שהאנשים לא שואלים, אלא, כי אין אף לא

כמעט נהרג בדרך

ר מנישה הראשונה עם מאיר ואנונו בלונדון ליד אולם קולנוע ב"לסטר סקוור". רבע שעה אחרי חשעה היעודה הוא הגיע מתנשף, על אומיים. לבוש בגלידור אופנות, שיעור משה במעט ברלנטין. מונו חמודות סבר, עצבני, רק ביום המנישה, הוא יסגר שבמעט נהרג בדרך, כשמבחינתו כמעט ונפגעה בו והאופניים שלו ביצעו "סלטה" גדולה ורק בוס הוא לא נפגע.

מחפשים ביהדיקה שקט. עוברים אחד, שניים, שלושה. זהו יום שבת קיצי בלונדון וכל בתי-הקפה מלאים. אחרי רבע שעה מציע מאיר שונך לבית-מלון, ללובי. ובנסים למלון "מאונטבאטן". סוגרים מעגל ראשון. "כאן התאחד מרדכי לפני שעזב את אנגליה", מצוין מאיר. הוא מחזיק קופסה מפורים עם חולצות של המלון. "כל פעם שאני מדליק סיגריה עם חמוריים חולצת אני נזכר באחי". אין איש בלובי. רק מלצר שמגיע לקבל את חמוריו. לפני שתרואנו מחזיל מאיר שואל על תרואנו, על חמוריו, אם לא ישנו לו משפטים. הוא כבר מיומן. "כל מלה שאני אומר שלא במקום, תפגע באחי. אם היה מדובר רק בן הייתי מדבר יותר בחופשיות אבל חנשיבות שונות". כדי להשלים את חשצנית, שכאילו לקוחה ממותחן ויגול, הוא מוציא עיניים עם רשמקול ועני. מניח אותו ליד האגודל. "זה כדי שלא יוכלו לשנות לי מלים. הכל חוקט כאן ואם יפריס משנה שלא אמרתי אפוא לעורר שלי, הוא אומר. לא בטון מאיים."

ידע מה נעשה שם. הוא רצה רק להבין, כדי שלא יטכסו בעיניים עצמות על המהומים המוליטיים. מאיר סס ללונדון בניסיון לנתק את כבלי חגגוריה "ראיתי שבארץ אני לא עושה כלום וזה כובד ומן. ניסיתי ליצור קשר עם פליטיקאים אבל זה לא עזר. נפגשתי בקפה חמד עם אברהם מלמד מהמגדל, הרמתי מלשון לאיר צבן. מרדכי כתב לשלמות אלוני ולמרדכי וירושלסקי, אבל השב"כ הדריע לכולם תי משמעת שירדו מהעניין. היינו בקשר עם אנשי ציבור רבים, אבל כולם צייתו לשב"כ הכל נתון בידיים שלהם."

במשפחה ברשוא שבו, זה נפטי לאז לפעמים יש לכך חוצקה. אבל לתבר כנסת מתר לרעת יותר מאחרים. הם חוזגנו כולם לשב"כ ויחד מוק מעניין". המאבק נחל רשמית כשמאיר פויסם בלונדון בידי-התבא אחיו לישראל. אחרי מסיבת העיתונאים חוצא צו מעצ חשאי להכארו לארץ. בית-המשפט הפחזי במתודיקה ויטל את צו איסור המוסים בעניין זה "נפגשתי עם השופט חוקר האילקו ודמיניק סיקה, למרות איסור השב"כ. זה היה עוד בחקופה שחייתי בארץ. דעתי שסאר לשלח לפי הכללים שלהם אלא לשבור אותם. מה שישל למרדכי זה היה כפי קרב אנדוק. שבו כובלים את אחי המתאגרים לפני

שיטת הקילואיטין®
מהפכנית
הרזיה
מירוק השומנים.

האם חלוצות מאז המדינות
חיותי היים די רועים, ויטכניי חיים משוחתים עם חוצרות שלי. מאן היא נטעה ללמד בחפים וכל נבמר בינינו בגלל אי היציבות בזים שלי. אני לא אורח בן אדם. עי ארבותי מאי ספורים, שוחית, שחקני סנים. רברים נבמה. ויטכנוני ללמד ורצוע הרבר לא אפשרי. אבל השינוי העיקרי הוא בראיית העולם. למרותי על כשרי דברים על המוליטיקה בישראל.

אף ויהם שלך מידע למינינו
"אמורה גדולה אני לא שונא ולא מתר. אני חושב שהעניין חשב. לציבור יש כוח לרע. חייבת להיות על גרסא המוסים בישראל. ישראל במצא הזם במצב שאנגליה ואחרים היו בשנות ה-40. בסך הכל מרדכי לא גילה מרחק מיינה."

אף מצטייר לך הופך של מרדכי
אני מאמין שההיסטוריה תשפוט את מרדכי אחרת ממה שחזקה שפטה אותו בארץ. אבל אני לא חושב שצריך להכות לשלח חות. אלא לגמול לשלח את מאני מצצה, בשלב ראשון, ובהמשך של רבי לשודר אותי."

קילואיטין®

טעים לדרזות

מרזי מורית

חמלן ביוני 95, ת.א. 4456, ירושלים 91043
טלפונים: 02-222676; 02-222903; 02-225784

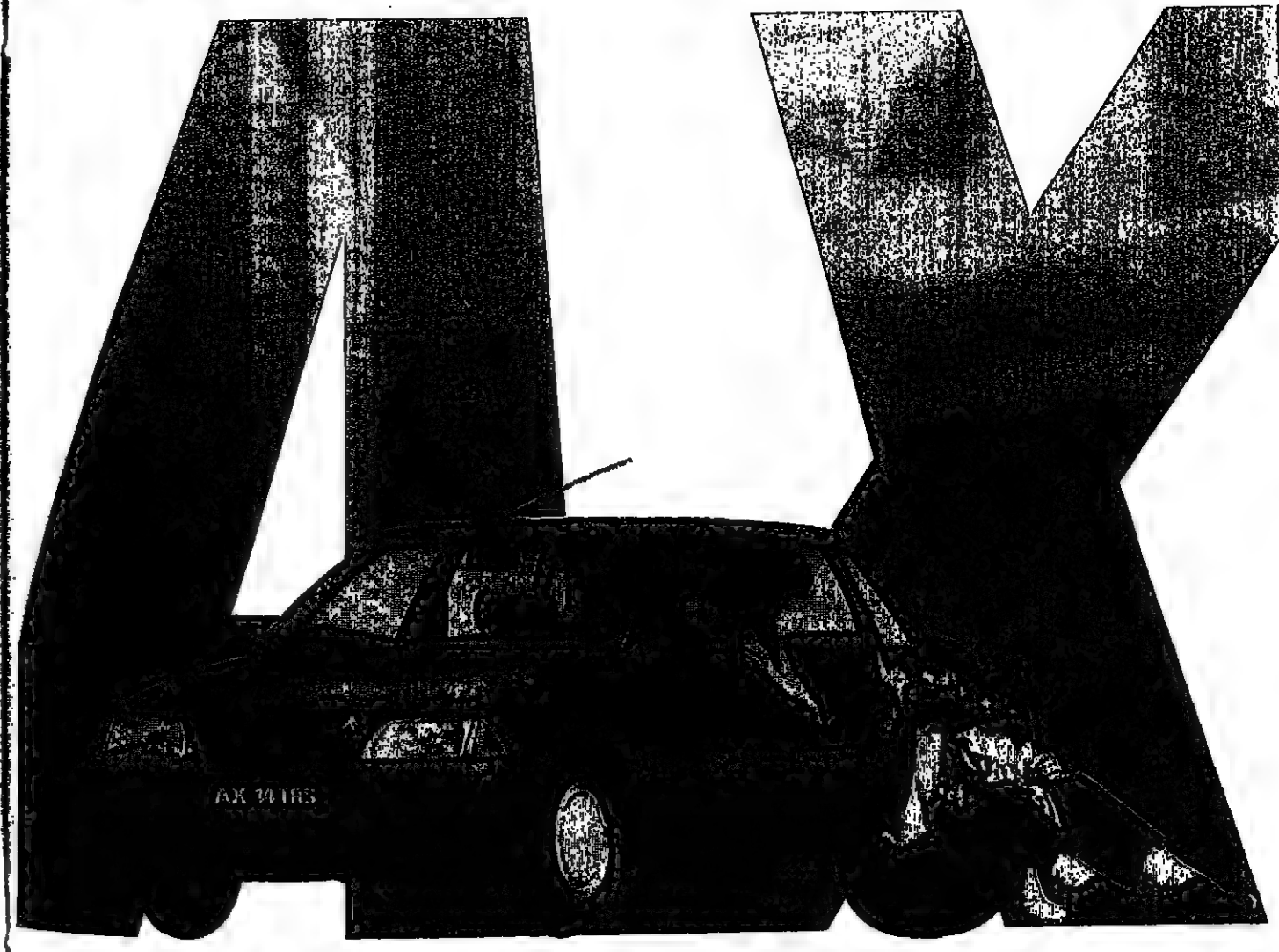
2 הלהיטים החדשים CITROËN '89

Be in - BX

mini mAXi

115 כ"ס

מעלת חדלותו בשלט רחוק, משלימים את תחושת השליטה שלכם במכונית ממוצרת זו.
בדגם AX כלולים במחיר: תנח כח, חלונות חשמליים ונעילה מרכזית בשלט רחוק.
בדגם AX TRS כלולים במחיר: חלונות חשמליים ונעילה מרכזית.

דגם	נפח מנוע	חשמק	מחיר כולל מע"מ חל"מ
BX GTi	1580 סמ"ק	115 כ"ס	39,777 ש"ח
BX 16 TRS	1580 סמ"ק	94 כ"ס	33,944 ש"ח
BX 16 RS	1580 סמ"ק	94 כ"ס	32,225 ש"ח
BX 14 E	1360 סמ"ק	72 כ"ס	29,476 ש"ח

כל מחיר כולל מע"מ 20%

דוד לובינסקי בע"מ

בזמן בבע"מ למכירות: 11-12 טל: 333214 (03) בני ברק, בהנמון (השומר) 101. טל: 7990267 (03)
תל אביב: שוויט 16, טל: 224467 (02) המלך דוד 24, טל: 224467 (02)

סיטרואן AX לבחירתך בכל הגדלים מ-1124, 1294 ו-1360 סמ"ק

מיני אחזקה - טיפול תקופתי אחת ל-25,000 ק"מ
החלפת שמן מנוע כל 12,500 ק"מ ותיבת הילוכים שאינה דורשת טיול ותחלפת שמנים כלל למשך כל חיי המבטות.

מיני אחזקה - הודות לחשקעה האדירה ביישום טכנולוגיות תענד וחסיין העשיר בייצור ותרכבת המבטות.

סיטרואן AX - מקסי מבטות - מיני אחזקה.

דגם	נפח מנוע	חשמק	מחיר כולל מע"מ חל"מ
AX 10 E	954 סמ"ק	45 כ"ס	20,864 ש"ח
AX 11 E	1124 סמ"ק	55 כ"ס	22,587 ש"ח
AX 14 TRS	1360 סמ"ק	70 כ"ס	24,556 ש"ח
AX SPORT	1294 סמ"ק	95 כ"ס	28,365 ש"ח

בכל דגמי סיטרואן - אפשרות לאשראי עד 85% מערך המבטות ללא מע"מ בתשלומים עד 48 חודשים.

לאחר ששחפה בהתחבות את אירוסה הגיעה לישראל עטורת שבחים - סיטרואן AX, מקסי מבטות - מיני אחזקה עם כל חידושי העתיד שוטט על ידי חברת סיטרואן בפרויקט מחקר 2000-eco, חידושים חמוצים אותה בשורה הראשונה בין מתחרותיה.

מקסי מבטות - תא נוסעים מדחיס בגודלו (המרווח 60% משטח המכונית) עם שפע תאי איכסון שימושיים וחלונות פנורמיים גדולים, המקנה תחושת רווחה אמיתית ל-5 נוסעים.

מקסי מבטות - עם מערכת מיתלים חדשנית וגמישה חסופת בקלות את מחמורות הדרך, חיוני קל ומדויק המקנה שליטה מוחלטת ברכב ונוסעה בטוחה.

מיני אחזקה - בתצורה דלק, מעל 20 ק"מ לליטר, במחירות קבועות של 90 קמ"ש (לפי תקן UTAC).

מלך דוד

עגנון של

נכון שבזמן האחרון הוא לא עושה לכם "נו" מהטלוויזיה שבסלון, אבל שלמה ניצן לא נעלם. יש לו דומן ארוך עם ש"י עגנון, שעכשיו ייהפך לערב יחיד על הסופר ויצירותיו. "לעשות תוכנית עליו זה תענוג, הבעיה היא איך לא לקלקל את החומר". אומר ניצן. "יש מכוני שבהם עושים התעמלות לגוף. בעיני, לקרוא את עגנון זה לעשות התעמלות לשכל".

מאת יעקב הכהן
צילומים: שמואל רחמני

דומה שהוא בין דבורים, לא רק בשלם הכי רחוק לא רק בענה מועד של סוכות, אלא שלגביהם קיימת אצלנו קואליציה מעריצה מסדר לקיר. שלמה ניצן, יחיד ומיוחד, מכשיר הווידיאו הוא המצאה גאונית וכל מכיוון שאפשר להקליט בעזרתו את המינה שלו ב"סיבה למסיבה". יש אומרים שמאז נעלם מהטלוויזיה, ימי ששי אינם כשהו. היום דוחק מתחיל בסדר, כרגיל, אך סיומו לוקה בחסר. יומן חדשות. בלה-בלה-בלה. קצת אינדיסארה, מעט שולץ, פשיטת דגל אחת, מעמית גאולה כהן, זא "סיבה למסיבה", ואן, כלומר אחרי המראיינים והשירים והקול המצחיק, בא שלמה ניצן ועשה לנו את השבוע.

הוא לא נעלם. פשוט נטל וחפשה כדי להכין ערב יחיד - "שלמה ניצן מספר עגנון". עכשיו הערב מוכן והוא יצא לדרך.

שלמה ניצן נהג פעמים רבות לומר בסינתה בטלוויזיה את המשפט "אבא שלי אומר" וזה מוכר לי שגם אמא שלי אמרה לי כמה דברים, על עגנון, ודווקא דברים בכלל לא נחמדים. קוריוז אישי-משפחתי קטן על הסופר כאדם.

ובכן, אמא שלי אומרת כי כאשר נפטר אביה, אשר ברט, שהיה מקורב מאד לעגנון מאז ימי גליציה הראשונים (ברט והציא לאור בתרש"ה כחוצאת "דברים" את ספרו של עגנון "טוליד", כתב ב"הארץ", לפי חמנת שוק, מאמר על עגנון כמלאות לסופר חמישים (המשך בעמוד 22)

ש"י עגנון / אתם ראייתם

ש"י עגנון / ספר סופר וסיפור

ש"י עגנון / בחנותו של מר לובלין

ש"י עגנון / פתח דברים

ש"י עגנון / אסתרליין יקורה

שלמה ניצן מספר עגנון "עגנון מטלטל אותי, אני אהב את הדאש שלו, הוא נחמד על בולם, אפשר לדאוג את זה בצילומים שלי"

מלך ספרים

מלך הרוח

משתחרר לך כסף ממניות בנקאיות או ממקור אחר?

אם משתחרר לך כסף, קח עכשיו - חצי, ללא כל תחייבות מצידך - "רב רווח" תעודת הסבות מיוחדת של בנק הפועלים. "רב רווח" מקנה לך תנאים מועדפים בכל אפיקי החשקעה או הלוואה בתנאים מיוחדים, למי בחירתך:

- תכנית חסכון - מענק מיוחד הניתן בנוסף לכל חסכת שהינתן בתכנית חסכון בחודשים הקרובים.
 - מקדון "שקל רווחי" - ריבית מוגדלת.
 - קרנות נאמנות וניירות ערך - הנחות משמעותיות בעמלות.
 - אשראי - הלוואה בתנאים מועדפים.
 - חשבון ע"ש - חטבות מיוחדות ללקוחות חדשים.
- גם אם אינך לקוח של בנק הפועלים, חכנס חיום לסניף הקרוב, בקש תעודת "רב רווח", ותחנה מחשבות משמעותיות בכל אפיקי החשקעה של הבנק הגדול במדינה.
- החכיות לתועלת מוגבלת בלבד.

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר
בנק הפועלים

הי מעט ידעך קצת הקיץ והתעסעם לברוש אוקראיני, לקשם לצלוח מובילה של צולח ולרבע מטר מתפחל של מעט מלוא ימלא נפשות עורגות למטבח היהודי מהאזרחי. לא ששכח, בשלושים שש מעלות בכל ושמורים וחמישה צד לוח, אי אפשר לקבל את כל זה.

מו לבח לכו ל"מסעמי אסתר" וזה גרבידיל, תל אביב. תמצאו ש מסעיה קטנה וממוזגת, מטבח לא חול המדיה שפע של מאכלים ישראליים. אפשר גם לקחת הביתה וזהו אלומיניום ודפדפמיים. את מסעיה וזה המטבח מוביל שם מזה שש השנה שקראים לה אסתר. היא לרן מנהלת. היא גם מבשלת ואופה על מני דיה. לא מוביל שיטתובב לה המטח לא מטבח על אי אוד. לשטוף לרן נקצת, לטחובו בבקשה. אבל לרן ולוח, לצלוח ולחבל - תודה וזה על תרומת את הדיים שלכם, חנו ללשוח הכל לכו.

אשר לכו לשם מוקדם בבוקר לוחות בתיים - הביתה, סלס, רג מלח קצת ששנה, נחם גבינה, כמה למעט מוצצות, קטן, ריבה, ארוחה קלה כמו שאומרים. לא משהו רציני. וזה שמעובבים מה וזה - וזה הגיעה עו עובדים ואו זה מתחיל להיות וזה.

מי שמנהל חשבון של קלוריות, לא ייבט. זה רצות שם תשדירושטי תמנעלות עליך בתאווה ותנחלות מתודות. אגב, מכל מקום, שמנו ששט כבשנו. קיץ לא קיץ, שומרים וזה לא חיים. אגב, רוצים לאכול

לאכול בחוץ

תאוות ההתנחלות של הקלוריות

היום מייצג של "מסעמי אסתר". הכל בנוי דיה. לא מוביל שיטתובב לה במטבח. לא שומכת על אי אוד. (נילוח)

הרכנו ראש, ורמנו יריים ותרענו שאנו בכניעים, אבל לא לפני שנקבל איזה מוס לקיות אסתר ליכסנה לעכברנו מכס דאוג ואמה שהיאבון שלנו היום כנראה לא יכליך איי איי. הלכה ושיגרה לנו שני סוגים של מוס שוקולד: אחד רגיל ואחר עם כיסוי של ליקר ביצים. שניהם טובים. בעוד אנו מלקקים את גביעי הוכוכית היא הנחיתה על שולחננו, בתנועה של "גראה אתכם מתאפקים", פרוסת אחדות של עוגת גבינה, נחם שטרודל, קרפ ממולא במישרת דובונים. גואלור או מה לסיכום "מסעמי אסתר" היא מסעיה קטנה עם היצע גדול ומגוון, עם כמה מנות שאינן מוגשות במסעדות אחרות (רג מלוח מטונן, לרנגמה. המטבח הוא מה שנקרא "ביתר" היומרות הקולינאיות אינן נוספות וגם לא קיימות מנות המרקיעות שחקים בייחודן והטעמי. אבל הן הכל לגמרי לא רע.

ואשר למחירים, הרי כמה רוגמאות רג מלוח - 7 שקלים. כרוכ ממולא - 9 שקלים. מעיים ממולאים וחמין - 16 שקלים. שתי קציצות וחוספות - 17 שקלים. ברווז וחוספות - 27 שקלים. מנת קינוח כ"ז וחצי שקלים.

מאכל

לאכול בחוץ

מרבית המרקיעים המוגשים שם לשולחן זה פרי אמצאה יהודית. שחור שנים אחדות אבה מנישור רב. אנתה יכול לקבל שם חזה של יונה עם כבד עור אודי ברועים שמוכיבים העיקריים. אגב, ובגנות מנה לא שיונתים. אחרת שחבל לקבל שם חזה מיתת של סרטי זה ברוע קטנות מוכיבות צדדיות. ומה ישתכם על רג המכסה. ברוטב אשכנזי וקישוטים. כן כן מתחם רשתות המזון. זה מוס חקיות - מניחן דה מוס חקיות - מניחן דה מאור. למרחק טיבה ופרשמה איך המעדרתו וקצת ממחית

כוס בורשם סלק צונן, מהול בשמנת, לצערנו כמעט ללא טעמי וניחוח של שום. ארבעה מיני מליים מירקת טריים. רג מטולא עם ציר קטא ופחלי גור - אילו היה קצת יותר מתוק ניתן היה לסווג אותו כמילטערפיש ממטבח של אמא יהודי-פולנית. אל נחם הקרפסין המובק מליה רג נילון פינכות של "חייך" לבן וארום. על מרק קרמלך ויתרנו. כפיצוי הביאה לנו אסתר קרמלך מטוגנים קמקט, שבצל מטונן מפור עליהם חלק מהם היו ממולאים במחית חסר, וחלק בבשר. אין טענות. על כבר קצין ויתרנו. הרגל הקרועה שחוכנה לא הספיק להקיש. לעומת זאת הגיעה צלחת ועליה רגים מלוחים שסוגנו כמחבת. נילון לרגים תפורים מבושלים ברוקים בפטרזילונן. לא רע.

מנו רדך מגיעה קטת הממולאים - כרוכ ממולא בבשר ופלפל ממולא באורז ובשר. שניהם שווה עת ארוכה כסיר, ברוטב ובתנוה, והיו אפויים כרבעי. עוד אנו נאכסים בממולאים וכבר מגיעות קציצות הכשר, חמות ורוחשות. ישר מן המחבת, תוכס ייש המעיים הממולאים, שלמים, תוכס ייש אך לא מתפורר, צבעם "פוליטורה" מרהיבה וטעם לא רע. ואסתר מתייצבת לברוק היכן עומד מדרתחנא שלנו ברווז מטונן, וארלי למורכב איזה קישע, וארלי כמה לאטקט, ישר מן המחבת

שלמה ניצן: "מחנכים
הוגשים מין דחף"

(המשך מעמוד 29)
שנה, והמאמר התפרסם גם בשם "איגרת ליובלי", לא
טרה עגנון לבוא לביקור של גיחום אבליס ואף לא
כתב מכתב גיחום למשפחה. כמה חודשים אחרי
שנפטר סבי, נפגשו עגנון ואמי באקריא ברובע אלנבי
בזל-אביב. ומה אמר לה אז המופרז "אילה, טוב שאני
מוגש בך. סידרתי את ספריי ונכחתי לדעת כי
חסרים לי שני כרכים של "דברים", שיצאו בעריכת אביך
ויעקב רבינוביץ. בבקשה ממך, דאגי שיגיעו לידיי. אני
לא מלה אחת של גיחום או הוצענינות בשלום
מכתא. כרכים של "דברים" חסרו לו.
נראה שסבי, אשר ברש, הבין דברים לאשורם.
באותה "איגרת ליובלי" כתב לעגנון: "ידעתי שאין
לבוא אליך בתביעה על מה שאין בך, אלא יש לשמח
ולברך על מה שהשכין בך הקב"ה מן האמת והסוד
היקר והמעשי את הנפש היפה, ולא מעט הוא, וכל

**"עגנון היה אדם יצרי. הפסוק 'כל
הגדול מחברו יצרו גדול ממנו',
נאמר עליו. כל היצרים שנמצאים
במעט אצל כל אדם משיילים
בסיפורים שלו."**

הרצא ליטול בא ונטל מכתבך מלוא חופני...
ונכחתי שכל החיבה וההוקרה שסיגלת לעצמך
מגיעות לך ברין ולא הקפדתי עמן, שאתה מקפיד
למעשים בתביעה והוקרה יותר משמנית שבמנית.

הרמן של שלמה ניצן עם ש"י עגנון חתל
לחזקת לפני שנים רבות. ניצן עיבד לרדיו
במה מציאותיו של הסופר "תהילה" עם
נחמיה רובינא, "פרוהיים", "לתיאטרון" (סיפור
מסות" יחד עם יצחק גורדנרמאנא) ועכשיו אסף ועדך
את החומר לתוכנית.

באותו אישקס כרני שהא חלק מקסמא, בסון
נמרץ וחוקי, אמר שלמה: "עגנון היה אדם יצרי.
הפסוק 'כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו', נאמר עליו.
כל היצרים שנמצאים במעט אצל כל אדם משיילים
בסיפורים שלו. ב"שירה", למשל, יושב מנפרד הרסט
עם שירה וקיים ביניהם מלח. עגנון מתאר כיצד שירה
באת וסידרה את השולחן וכליו, הביאה לחם, המאה,
עגבניות, תות וקשק - במתינות ובמתינות עלותה את
מעשה כשחיה ממומת פומון של ששאה. הקול
והמתינות הרגיו את הרבסט, בעיקר המתינות.
מתינות שכו עשויה להביא אפילו מתון שבמתינות
כמוני לירי רצחית נכון שזה רק שימוש במלה, אבל זה
מה שהוא מרגיש באותו רגע."

"עגנון מטלטל אותי. עגנון זה התעמלות של
השכל. יש מכונים לפיתוח הגוף והכשרה בעיני,
לקרוא את עגנון זה לעשות התעמלות לשכל. לפני
זמן מה נסעתי עם דני קרמן ליר עגנון בירושלים
לחפש חומה לתוכנית. באותו ביקור מצאנו מכתב
שכתב עגנון למישהו ובו סיפר שמרגשים יצירתו של
לשורית, ובכלל על הצלחתו. בסוף המכתב הוא
כתב: 'ברוך השם שאני בא עם כל השבחים לשמנית
שבמנית באוה שהתירו חול'. הוא, אמנם, כתב על
עצמו שאין בו אפילו שמינית שבמנית - ואני אומר
לך את השמינית שבמנית הוא מנצל כדי לספר על
הצלחתו. באותה שמינית שבמנית הוא משתמש
כדי לכתוב שאני עושה בה שימוש. אני אוהב את
דרכו של. הוא צחק על כולם. אתה יכול לראות את
זה בצילומים שלו, די לקלות את המבט שלו."

אני מתקשה לחסכים עם חלק מהשבחים, וניצן
ממשיך "אל תשחכ שגולרת בבית שהיתה בו קנאת
סופרים. אשר ברש עשה בשביל עגנון. עגנון הביך לו
תורה על כי וכתב לו "ידידי הטוב, ב"רשים" קראתי
שורותיך והופת על "שילוח". אנני שרגה כי טובה כח.
שירך אהבתי. קראתי וקראתי. אני משורר אתה. אם
אתה קרא אתה דרבה אתה ידע אפס יש שורת אמת
היך קורב באודותי. עגנון, למשל, אהב אותה נפש

אמונה ירוז: כל זמן שמדייקים

אמונה ירוז, בח של עגנון המחנכים לרפוט את
היציאות שנשארו בעינינו:
"אני חושבת שהתוכנית של שלמה ניצן דווקא
דחקה בשביל קהל שלא נהג לקרוא. בעבר, הרע
לי עיבוד יצירות אבי לרדיו ולתיאטרון, גם עכשיו
זה למעמים מפרט. כל זמן שמדייקים בציוט
המלים - נזאת ניצן עושה - זה מודאי חובי. נראה
לי שהוא נאמן ליצירות. אה, אה לי בעבר שלא
אחבתי מבצעים עלייך שהם בן דוד צמודים
לעסעט.

"אני עצמי אני חשה בצורך בחברת היצירות
למטרת הספוט כדי לחבון את הדברים. אני נחנית
מכל מלה שאני קוראת,
אבל חקריא של ניצן -
מעניינת. כשאני רואה או
שומעת את היצירות
המעובדות, המיד מרגיע לי
שהן שונות מבני שאבא
כתב אותן. אני מנסה
להתנתק מזה. מרגיש
אפס נעשו קיצורים.
והחששות חסרות לי.
יציאת שאינה שלמה מצאה
דק בן אחד שלה, לא את

המכלול השלם. למשל, 'סיפור משוט', למשל, הוא
בעיני סיפור גדול. החצנה, זמני מבינה הרבה
בתיאטרון, וזאת יפה, אבל אני בכל זאת לא נחנית.
"לדעתי, היצירות הללו עדיין יפות כפי שהיו
כשכתבו. מי שממש מתקרב לדברים, ומכון לחיבוס
לחכם, בשביל זה לא רחוק.
"אני אני זקוקה לתרגום הביטוי של היצירות. ערב
של ניצן, שבו הוא קורא יצירות בלי לשנות אותן -
מנה אני בחולט נחנית. אני מרגישת שהחננה של
החשקן בחומר נאית לי, מעט, מישור שכבר לא
חי, נהג לקרוא את הסיפור 'מאחזב לאויב' באופן
המסורתי, מופס. זה עשה אותי תיודתי-חידודי.
"החשקן שהתחננו ודמיעת על יצירתו של עגנון
דק בכבר 20 שנה. היו זמנים לעבור, לכל החחנה,
שהן נראות מזה מופס. נחת לא וחתה לו גם ממה
שואה כאשר נעס לבקר געיר בוטשאש. זה בא
לירי ביטוי באורח נוח ללך או ב'עיר ומלאכה'.
עכשיו, נחת גדולה אין לאף אחד מאיתנו."

איש נפגש שוב עם עגנון והסופר מספר, לא, לא פחות
ולא יותר, אותו סיפור ששפע ממנו. "הוא שמע דרכה
אבל גם דרך מה לשמוע. זה עבר אצלו בראש כל כך
הרבה תהליכים של סינון. ישנם סיפורים שלו
שנפיתים בגומחים דכים. יכול להיות שסיפור מורסט
בכתבית, וכשהופיע בספר זה נראה לגמרי אחרת."

"אני עושה את החננה הזאת כי זה מעניין אותי,
ומשום שאני מאמין שיש דרכה אנשים שאוהבים את
עגנון, ברמה לי גם שדרכה באיחוש מקום אני
זוטר לקהל. בכל שאנה קרא יותר עגנון אתה מנלה
בו קנים גוססות. דורך החננה, אני חוסר לך את
הקריאה."

"אני לא מפרש את חומר. יכולתי בהחלט לכתור
בסיפור אחר ולעשות ממנו ערב שלם. זהו ערב של
סיפורים, ובלשונו של עגנון - הם אינם נאחזים זה
בזה, הם נבדלים זה מזה. יש סיפורים, יש מכתבים, יש
באגמים יש גם מעט סיפורים שספר עליי ויש, כמובן,
סיפורים קטנים שהוא סיפור. אלה שאהב וזה משתמש
בם כנאומי. אני לא נכנס כאן לתוך איזה חקיקר. לא
מנסה בחקיקר של המפרש בחננה. אני מספר סיפורים
של עגנון."

מי לרעך מנעין וזהו לשמוע דובר בזה
"כשאנה עושה חננה, אתה רוצה שיכראו כמה
שירך אנשים. היצר זהו מנה לאחרי עגנון ולאלה
(תמסך בעמוד 30)

רבקה מיכאלי: הוא בן אדם מחונן

אחת מסקית טוב. כשהגיע תור של שלמה, חתל
שנמצא במקום, וזה לא בדיוק נבחרו העם. כבר
מזה שנים, כשהוא מופיע, שלמה דורך המיד
להיילתם למחנה כחמש משימות בלתי-אפשריות.
הוא עושה את זה בדרך חנוכה ביות. כולם נעלה
כולם לקראתו, דק חבל לא כל כך דומק. זה פ
שהחננה בכלל מתממשת.

"שלמה ניצן האחד הוא זה שמחנך אותי וחננות
איתי שנה יא טוב - הוא מנצח. שוב, ריב
ומפרגן גדול. כל שבועים אני מתחננת במנה לשם
למרת חוק החברות שאני מאפשר את חומות
בימים אלה. ואני עדיין מקוה שיתוד - לחננות
בתקופה. אני יודעת שאי אפשר גם להבין הצנח
הוא פרקציוניסטי. אדם אחראי שמבד את כלם.
וקודת המוצא הוא שבסופו של דבר, כיתן שאנו
מהמסר, אותו מבד אותו כי הוא מבד אותי, מלס
לא יכולות להאר כבודן. שלמה ניצן הוא בן אדם
מחונן."

קרא את עגנון. המפרים היו בבית. אני לא קראתי
אותו. ידעתי שאני קרא את יצירותיו. בישיבה
התלכנית כבר למדנו עגנון. יותר מאותו התחלה
לקרוא ולעסוק ביצירות. קראתי יותר סיפורים
הסידים שלו. קדם את הסיפורים הקטנים אלה באה
מעמיק את הקשר של עם המפר כשאנה לקח סיפור
אותו ואיך מתמקם בקריאה זה פעמית שלו. אלא
קרא ותרך וקרא. אני אפשר לקרוא את עגנון מעט
אחת. זהו רמ שנים דרב מסכות. מתת. לשלוח אתה
"אפילו אבא שלי (שהיה ידיר ודי מאד - ית)

"ביצירות של עגנון אין רגע של שקט. הוא סופר שכל כך מתאים לארץ הזאת. זו מרינה שחיה במחנה אריר, והוא אלוף והמתח."

אחת שהא מקום. ער היום אני בער
שיבה אתה לא יכול לקח ולרדק את
מה שמאחורי. עגנון היה דור מאד לח
אנשים היו משתקמים בשמי. זה מופיע
לכעצמי אל עצמי. בהקלטה ישנה שמעתי אותו קרא
הסיפור. הוא אומר שם בין דורתי, אני יכול למסר
ידעתי אני עדי למינית ישראל. והכל מה שעושים לי
זה מרגש של דאגים שידה לי בשבת לכל המפתח
שם שאוכל לעבור את המפרש ושלל אסתר. על
אנשים שקראו את עצמם בשמי. עגנון, והם עגנון לא
זה משלם ואין בשום ספר קדם שאני באני וקראתי
זה שמי ועקשתי יש דרכה דרכה אנשים ששראיים את
עצם עגנון. אני בבית לא עשיתי מפרים. אבל שמי
עם זה מפרים ואני כוסע ומתערע על כל אחד.
האני נראה מזה בולט. נבנה. דאגי, חושש, שחבר

אחת שאני מבקש ממרינת ישראל, הוא לאסור על כל
אדם שאינו בני א גבד לקרוא את עצמו עגנון.
אם זה מה שעגנון רוצה, מפרש גינן, מגיע לו.
אילו וזיתה בנקת ישראל מקבלת את הדרישה
ומתקפת וקם בות וזה לנו רחם מנצח זה אה, שייך
אצלו לירי.
עגנון. אנני ניצן, אהב לשמוע סיפורים - ולא
רק לשמוע. זהו זה מקשיב לזה ומאמץ אותם לעצמו.
לכעצמי אל עצמי. בהקלטה ישנה שמעתי אותו קרא

מקלות בגלגלים

המכונית היא הרגליים של הנכים. אחרי כסא הגלגלים, כמוכנו. אך כל שלוש וחצי שנים, כאשר זכאי הנכה להחליף את רכבו, עליו לעבור מסלול יסורים מחודש. הנכים שואלים למה. מה חשב המחוקק שלקטוע רגל תצמח בינתיים רגל? באגף "גימלאות נכות" אומרים: "במשך השנים חלים שינויים". אז משותקים מתרוצצים מפקיד לפקיד, מוועדה לוועדה, מהביטוח הלאומי למכון לבטיחות בדרכים, למכס, לבית הדין לעבודה, לוועדות ערר ובחזרה. דוד אורן, נכה מאה אחוז: "ביקשתי מזגן, אז הורידו לי בגלל 300 סמ"ק". לוי שכטר, פנסיונר של "סולל בונה", עובד המכון הרפואי לבטיחות בדרכים אבל לא מומחה לנכים ולא למכוניות, קובע מי יקבל מה. מרדכי ציפורי, מנכ"ל הביטוח הלאומי: "הכסף בידי האוצר. אנו מהווים מיסוד לנכה. אני עומד בפני הנכים ככלי מלא בושה".

מאת עמוס לבנ
צילום: דורון הורוביץ

הלאומי, הוא מפרט את השלבים. "אחרי המתנה של שלוש חודשים קובעים לי רכב של 1800 סמ"ק. תמיד זה רכב של 1800 סמ"ק. גם אם כבר אישור לי פעם 3800 סמ"ק, גם אם אני נוהג עכשיו ברכב של 3800 סמ"ק, כאשר באה העת להחליפו זה יהיה תמיד 1800 סמ"ק".

הוא מגיש כשבן, ערר. "לאחר המתנה של 3 חודשים אני מוזמן לוועדה, הוא מספר: "אני בכנס לאוטו, זה שאני צריך להחליף, וזכאי יושבים שם דומאים ועסקנים ומתחילות השאלות. ממש חקירה. (המשך בעמוד הבא)

ואיך שואל את עצמו, קורא נכה, מה הביא את מוכה והגדל למעשה ייאוש. יעקב כהן בן 56 עבר לפני פציעתו במסעל מכססיל. הוא נכה 100%. בכל שלוש וחצי שנים, כאשר הגיעה העת להחליף את מכוניתו, הוא עובר שוב את ההיאמה. כך הוא מגדיר זאת, טראומה. ואין הוא מתכוון לטראומה של הפציעה, הניתוחים, האישפוז והשיקום. את הטראומה הוא הצליח הקדים להשיב ממנו. הוא מתכוון להחליף ואישור של רכב חדש.

בשלב הראשון אני מניח תכנית לקישור

שידוק את כל הנכים במדינה, ויבצע לאיתר רכב זה זכאים, ענה מרדכי ציפורי. "נשאל נידחת הנכים והא מקור לעננת נפש לנכים ולכל עובדי משרד".

מנכ"ל המוסד לביטוח לאומי עמר גולדס מל 12 אלף נכים שהמכונית בשבילם היא סם חיים שבלעדיה הם יהיו כלואים בין ארבעה קירות ע' שבבתם הפיסית תיהרר לנכות נפשית. "יש העברה ובריות, משה קצב, ואנוכי, מנהלים כב' שנהיים מאבקים כדי להשיג תיקונים מוערים, אומר מרדכי ציפורי במסבול. "שנתים זה מות על שולחן ועד העבורת תרונות של הנכות ודבר לא נעשה שנתים זה אלים ועל נכה שובת, ועל נכה ששרף את עצמו

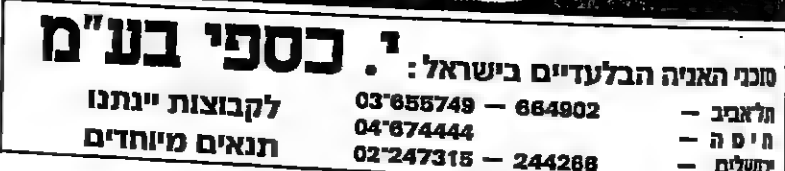
אני עומד ככלי מלא בושה בפני האורח הנכה, אומר מנכ"ל המוסד לביטוח הלאומי, מרדכי ציפורי, כאשר נשאל מדוע דווקא את האומללים הללו, המשותקים בכל גופם, קטועי רגליים, מוטורים במשרדו יותר מכל נוסף אחר.

"יש דברים שהרעתי אינה סובלת", הוא מוסיף כשהוא נשאל מדוע קטוע רגל צריך להברק מתרש בכל שלוש וחצי שנים, כשהוא בא להחליף את רכבו. מה חשב לו המחוקק, כאשר ישב לו כנסת וחוקקו שנוכה חוז הנצח במשך השנים רגל?

לשאלה מדוע לקחו פנסיונר, יחזרי חביב, כדי

34 סוף העמוד

**הדחיפות
ללא
הגרלה**

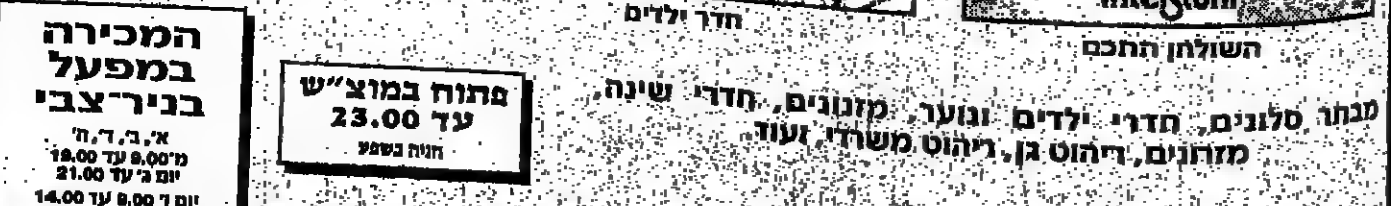

המבצע – לכל הקונה :

מבצע כסאות נמשך על דגמי ה-

מבצע כסאות ומשן על דגל המבצע

 הדגל כר ש"ח 39.99 כסא גרמני תוצר	 הדגל כר ש"ח 99 כסאות ממתכבים	 הדגל כר ש"ח 69 כסא עץ חצוצר וסיליה	 הדגל כר ש"ח 25.99 כסא מתקפל חצוצר וסיליה	 הדגל כר ש"ח 89 כסא גוף חצוצר וסיליה	 הדגל כר ש"ח 399 סמונת מלכות
---	---	---	--	--	--

* פסח ממערים לעולם חדשים * חמלה מוגבל
 08*229546
 08*240540
ההיטי "דון" בע"מ, מושב נה צבי (מור צריפין)
 אס. מנכ"ס
 תל. 08*229546
 פקס 08*240540
 חשבון 08*229546

[illegible][illegible][illegible]

ליו שפוט, תורו חביב וסקס, מפגשיו של "מלל" עובר בהתבררות בשביל המכון הרפואי לבחינות ברביעית. הוא אדם סמור, מרסני, ולפעמים אהיק תחילת חילול של תשובות ומסורת המצביעה. 36 שנה עבר כחלל בוגר, ניהל פרויקטים חזרי, בנה גם בארץ, ניהל את מהלכת הקשר של חסידים, אבל מה לא ולדבר לבנים?

"עבדתי תורבין, הוא אומר וממשיך את עיעולתו הצלולית: "משכנאי" לולו ביקרתי ביאליק, לא היה זה חלל מכביד. דיותי לולו דור הורתיים בן ארבעה, פקדנות מגן ילד עועות קרית ביאליק, גם הענע לי הוא "סידר קהירי", חיוס אמן ילד הנחלת ארגון חיליים משותרים בהפצתו."

חלל מוט ופיקר, מרסני. אבל מה לכל אלה ולבחינות ברביעית?

זכור של, וזו שיריון, המהותית, חנה אהרון
אלי. תוספוסר ושי, וזו חלקם עק דרכי חנה אהרון
הדתהיתוית שישנו 'מילבת' (מרכיב) ישראלית לעורית
כטנית, וזו התחבורה לכותב. חנה אהרון
ראש ועדת הניירות שלהם. הכטנית לקחת את
עצמי, וזה משקל בענין כטנית ישראלית וקטנית
גוף של, וזה מפתח חנה אהרון. זה שמספר
לענין כטנית הכטנית. וזו לעתיד. חנה אהרון
מקום. התחבורה ישראלית חנה אהרון. חנה אהרון
הכטנית כטנית בענין כטנית ישראלית
אל, עור, חנה אהרון 'מילבת' ישראלית מסוגת
לעורית הכטנית, חנה אהרון.

לוי שכטר, האיש הקובע של המכון לבטיחות בדרכים: "היהתי יו"ר ועד ההורים, סגן יו"ר מועצה, הוענק לי תואר 'קיד הקריה'. היום אני יו"ר הנהלת ארגון חיילים משוחררים".

אין מציאות מופשטת שמסביל בתורה זאת, מר
עמדתו
"צריך להחליט בין הביטוח הלאומי שעובד עליו
קריטיקנים, לבין המלצת המכון הירוקאני למיסות
בדרכים. אני עושה את ההחלטה בשטח. בעיקר
במידותיו של בריט".
מאמר מין
"אני ארוא עוצמא. אני רק ממליץ. הם לא חייבים
לקבל את המלצתי".
אבל לזכר תמבולת, לא כן
ה' מקבלת את ההחלטות". משיב לו שומר
בסימול, מזהב מקרים מסתרי שיער על גנים שרשם
בכח בעיניו להחלטה. "מקשרת את מיהו לבנה מזה
ישלון בבויות תרבות". מקשרת את ההסמכות משום
עושה ההנהל לא תואם לבוח שדין. על המנהל יכלו

ಟिಪ್ಪಣಿ 38

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

סיאול. זה מתחיל

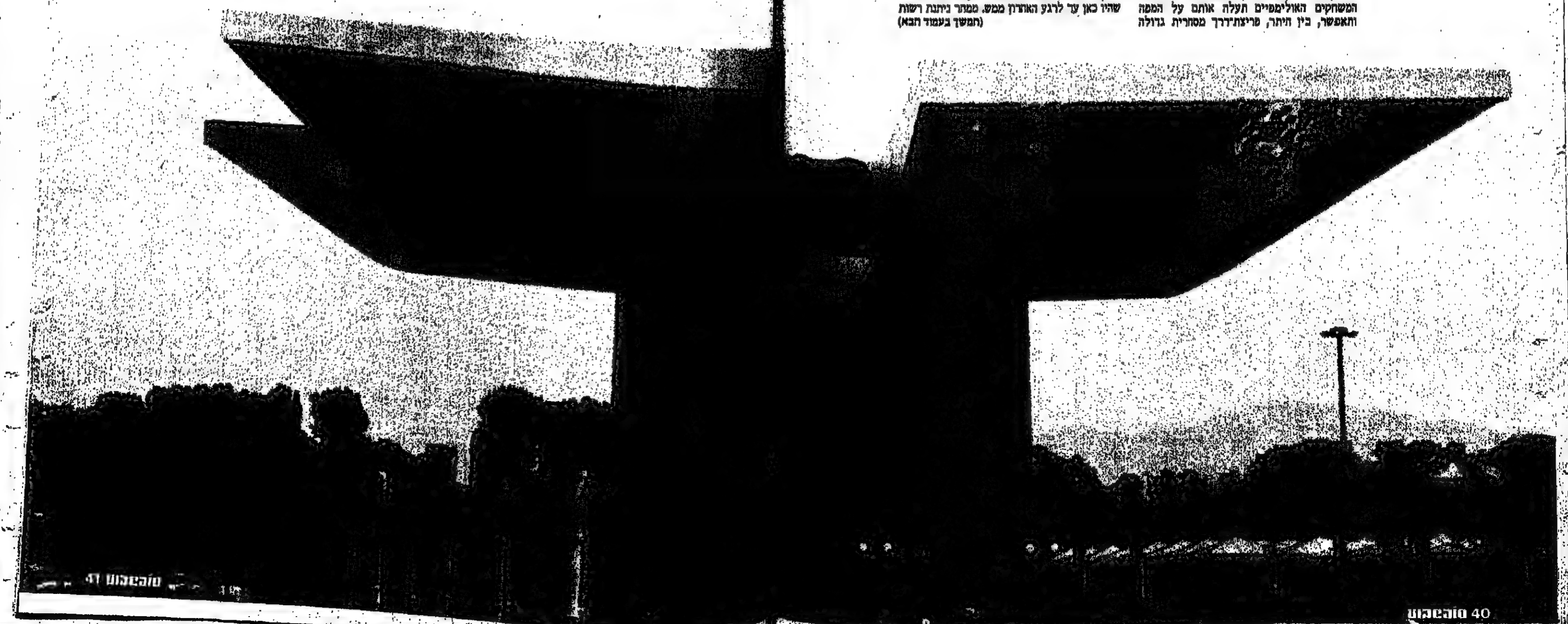
האולימפיאדה ה-24 יוצאת לדרך. מאחר ישכחו לקריאטיז את העובדה שהם לא יודעים אנגלית וקשה לחקשור איתם; ישכחו את הבעיות האדמיניסטרטיות, ההתנהגות, והחוקים, וההנהגות שלפני. מאחר ידעו כן לא יאלי ספורטאים גליל ויחזי העולם. יש ויכח בין מאמנים וקדשנים בטוארנה האם האולימפיאדה הזו נהיה נמשעידה מקודמותיה בכל הקשור לעיאים שיועמו בה, אבל אין ספק שהיא הגדולה ביותר, ושההשקעה בה יותר משאבים מאשר בכל אירוע ספורטיבי בינלאומי לפנייה. הצגתו קריאטיז, עם לפני יריוו היותה.

מאת אבי במלהיים שליח עורכי לטאל
צילומים: "גאמא"

כל אולימפיאדה אמרים שרבי כוח עוד לא היה כל מדינה מארחת תמיד מתהדרת בשיר מורים, שכלולים, מספרים והישגים שהם, כמוכן, הרבה מעבר לאלה שהושגו באולימפיאדה הקודמת. כך גם בסיאול. מומחי אולימפיאדות למיניהם כבר אמרים שמה שקורה כאן שובר את כל השיאים מבנים מודרניים, שירותים משוכללים, צוות אייר, מרחים ממש, של עשרות אנשים שעטים עליך בכל מקום, קדים ומשתחוים, ויעשו בשבילך כל דבר ואם רק, כמוכן, יבינו אותך...! כפר אולימפי מרחים ביושיו וכמוכן מספר משתתפים המהווה שיא חדש - כ-17 אלף ספורטאים. לקריאטיז חשוב מאוד להצליח באולימפיאדה הזו, בעיקר כדי להוכיח לעולם הרוכ שהם מסוגלים להפיק כל פרויקט. הם יודעים שהצלחה אירגונית של המשחקים האולימפיים תעלה אותם על המפה ותאפשר, בין היתר, פריצת דרך מסחרית גדולה.

להפצת מוצרים made in korea בשוקי העולם גם התרמית חשובה להם מאוד, בוודאי לאחר שאורחים רבים ביטלו את כוונתם לסיאול לחקשור האולימפיאדה לאחר שקראו את דיווחי התקשורת על הפגנות הסטודנטים וראו בטלוויזיה סצנות אלימות בין כוחות הבטחון המקומיים לבין המפגינים. 140 אלף חיילים מאכסחים את האולימפיאדה ה-24 בדרום קוריאן, ולידם גם היחידה המיוחדת ללוחמה בטרור ועוד גופי בטחון. הרבר ניכר הישב בכבישים, ליד האיצטריונים השונים ובעיקר בכפר האולימפי, בכפר העיתונאים ובמרכז העיתונות הענק ליד מלון "אינטרנשיונל", מן המסודרים בעיר זו. מחר יוצאת האולימפיאדה לדרך. ממחר ישכחו לקריאטיז את העובדה שהם לא יודעים אנגלית וקשה לחקשור איתם; ישכחו את כל הבעיות האדמיניסטרטיות שהיו כאן עד לרגע האחרון ממש. ממחר ניתנת רשות (ותמשך בעמוד הבא)

כניסה אולימפית. כאן יתחיל הכל, ממחר.

סיאול סיאול

מלחמת יום הכיפורים

החלמת האולימפי מתמקם בסיאול (מימין), המשלוח מגיעות (למטה), הדיילות ממחנות (משמאל) ומראה כללי של חכר האולימפי (במרכז).

(משך מרחקו הקודם) היביר לספורטאים שהגיעו מכל רחבי העולם לאירוע הספורטיבי מסור אחר. נוצל את השעות שער נותרו עד טקס הפתיחה באינטריון המרכזי בסיאול, בירת דרום קוריאה, כדי לתאר ולצייר מוקדים שונים בעיר הזו, מעין מרדף למי שאיננו כאן אבל היה רוצה להכיר את המקום - ולו מרחוק.

הכר האולימפי

באולימפיאדה הקודמת (לוסיאנגלס, 1984), מוזר 14 אלף הספורטאים בשלושה כפרים. לכאן הגיעו 17 אלף הם ממוקמים בכפר אחד. נשמע בלתי סביר, אבל - עובדה הקוריאנים בנו שני כפרים ענק, אחד לספורטאים ושני לעיתונאים. מדובר בשתי ערים של בניינים רביקומות (8-14 קומות בבניין), וכמה בירות בגדלים שונים.

אלה בניינים טרומיים, הגומור לא מעורר השתאות גדולה, אבל הכל חדש וממקד. כל הדיירות נמכרו זה מכבר ומיר בתום המשחקים יקרו את הכפרים, יפרש מבנים ומבנים שהוקמו רק לצרכי האולימפיאדה ויחול כקליטת הנושאים המקומיים של המקום.

מקבץ לסידורי הכסות המגבילים יש לספורטאים כפר כל מה שהם צריכים: תחנות, מסעדות, פאבים, מועדונים, מספרה, כמה מכוניות, כלפונים בלי הגבלה, אפשרויות מגוונות למונח, אירועים תרבותיים ואמנותיים כמעט מדי יום בימיו ושטחים נרחבים המאפשרים אימונים קלים, התכנסויות או סתם מנוחה.

עיתונאים - ומחירים

אף שהא נובל בכפר האולימפי, סידורי הכסות החמורים בכפר העיתונאים אינם מאפשרים גישה ישירה של אנשי התקשורת לספורטאים. כדי להגיע לכפר האולימפי, חייב העיתונאי ללכת ברגל שני ק"מ בין גדרותו להגיע לשער מסוים ושם להצטייד באישור כניסה מיוחד, המוגבל בזמן. הקוריאנים מודעים רק ל-200 עיתונאים 2007 אנשי תקשורת אלקטרונית לשוואת בכפר ברומית. ברצו שלמכס וז מתמלאת, אין מחלקים עוד אישורים ומגרים, ועיתונאי נוסף שמבקש להיכנס חייב להמתין עד שאחר ייצא.

יקר למדי בכפר. אף שהקוריאנים מבנים כבר שוקותם להרוות מן האולימפיאדה הזו היא חקושה, עדיין גובהם מה מחרים גבוהים למשל, אם העיתון שלך שולח לך חומר בפקסימילית, ולקוריאנים זה לא עולה זה אחר וחשקיה צריכה רק לאסוף את הדפים מהמכשיר ולהעבירם ליעדם, בכל זאת הם גובים רמי שירות של דולר וחצי לשך לכל עמוד.

מחירי ההמבורגרים כמעט כפולים ממחירי ההמבורגר "במקור" או "בגר קינג" באמריקה, ומכשיר יישלם כארבעה דולרים כעבור כביסה וזו מנסים וגיהוצם. מככסה אוטומטית לשירות עצמי איננה נמצאת בכפר, ולא במשך.

בבניית לכל בניין מגורים יושבת תמיד קבוצה

של לפחות שלושה קוריאנים חייבים, מן הצוות הטיפולי של הבניין, שתמיד יקפצו לרום למשמע המעלית המגיעה וידו אודך והצצה כי לא הספיק לגמור את המשפט שיש להם have a nice day כשהתפתח על פניהם העצב.

בין הבניינים אפשר לשמוע בליל שפות, כשהאנגלית האמריקנית ורעשת למרחקים. בין השפות הנורמות בדיקנות מפליאה והשבילים המסומנים בארצות נורמות למאות, מתגבשים העיתונאים לעם בעל תכונות אופייניות: סדרות כלילות, מחפשים איזה סדרות וסם בירה לפנות בוקר, עמוסים כל העת בתיקים גדולים מלאי ציוד גירוד, ממורים כל הזמן, מי ידע מה יספיקו ברצו זה ממש.

ציאות, חיוכים, כשלות

הקטלוג האולימפי ממוקם באזור המבודד של העיר בתי מלון, מרכז תנויות מודרניים ובתי מגורים רביקומות. מערכת הכבישים הישנה, התנועה ורומת, אבל כשיצאים מעט מתמרכז הנקי והמסודר, פוגשים את סיאול האמיתית: עיר גדולה, תרבה איורים שנחשבים סלאסם, ציפות, כלולות, לאיור איטיות, למשל, באים הכל בדי לקנות מצאות. לאורך מאות מטרים ברחוב הראשי של הרובע ממוקמים דוכני וכלים (משוה כמו שוק הכרמל), המציעים אותן סדרות כמחירים הנחשבים מנוחים לביס של תחית האמריקני והאירופי. כעת, בתקופת האולימפיאדה, המחירים האמירו כמובן, אך עדיין משתלם לקנות חולצה פולו בשמות מ"ד דולר, ולמי איכפת אם זה מוסיף או גובל. זה נראה כמו פולו, גם אם הסם הרובע הסמל והמסחרי של הברה זו - נרשם על כיס תחלצה בחיית מעט פורה, שונה מזו שבכלומינגליה, גירוד, אבל שם גם יגנו בעד תחלצה בכביסה 30 דולר.

הקוריאני הממוצע פתוח למשא ומתן. הוא נובל כמחיר, והם אחר פראיר מחלט - שלם לו כרצונו. אם הכנת את כללי הדין לעשות עסקים בקוריאה, התל לחור, עשה סביבה של "כאילו" אתה מותר הולך. המחיר יורד, לעתים יורד פלאים.

ליסראלי הבא לכאן קשה לתרגל בתחילה למשכב המקומי - וזמן, 720 וזן שווה דולר אחד, כך שאתה מנפת את ארנקך באלפין 7.20 לאחר החלפת הכסף בכסף, וכשגובים ממך 2,500 וזן כעבור פתית בירה מתוצרת חוץ, נרמה לך ששורדים אותך. לקח כזה הרבה זמן להשוותר מאימת השקלים הישנים, וזה עדין גובר כל דבר במאות ואלפי וזנים.

הרבה מבניות נעות בכבישי סיאול, רובן ככולן מתוצרת מקומית. אנוג לא מכירים את הדגמים הללו, אבל האמריקנים התחילו לרכוש אותם והם רד נהנים בראש וראשונה מהמחיר. הקוריאנים, הנמצאים בתחרות נוקבת עם הימנים על שוקי המערכ, מציעים מבניות משופרות נאה ואמינה מתוצרתם במחיר של כ-5,000 דולר. חקוהם - שאחרי העלימפיאדה יגבר וזם חומרת המבניות מן המערב. בכבישי סיאול יכל ניתן למצוא מבניות מיען (הממוקמת ביוגורשית) מהלך שעת טיפה את מרדיוס קוריאה, רק מבניות מתוצרת מקומית, וזה וזם מבניות אמריקניות, וגם

שירותים, אנשי הוועדה המארגנת, פקידים, מכירות וכמובן ספורטאים ממדינות אחרות, שולפים מול עיניך את הסיכות שלהם ומבקשים, בתמורה, סיכות משלך. מי שסבר לתומו שזו היתה יומה פרטית - גילה עד מהרה שזה זו מהלה ממש. כל קוריאני שמכבר את עצמו מרש את חולצתו או מעילו באוסף הסיכות שהתגלגל לידו.

התסעה לא נעלמה מעיני המארגנים, שכל העת מרווחים על פעילויות חברתיות ותרבותיות כדי להעניק את שעות והנאי של האורחים. השבוע נמסר מן הוועדה המארגנת שכל ספורטאי משתתף שיגיע למרכז השירותים בבניין הספורטאים בכפר, ויש בישותו 250 דגלונים וסמלים - יוכל להמירם בסט שלם של כל הדגלונים וכל הסמלים של 161 המדינות והמשתתפות.

כמובן שתעשיית המוכרות פורחת, וכך אין סיאול שונה משום עיר אחרת המארחת אירוע בינלאומי גדול. סמל המשחקים וזכוכת המשחקים מופיעים על כל כוס, חולצה, גרב, מכנסיים, מגבת, וזגלון - וזוהי רשימה חלקית. ברובעים הוהלים של העיר - וכולה לא חסרים - ניתן להצטייד במוכרות מן הזמן הזה בפרוסות, אבל בתנויות המהירות יותר ישפטו לך את העיר. כמו למשל בכליבו בן 6 הקומות של חברת המבניות הקוריאנית "הונרא", שם יגבו מכל פראיר מצוי את הסכומים האלה מרליות כסף - 5000 עד 43,000 וזן; סט כפית - 45 אלף סט סיני - 45 אלף סט סיכות - 22 אלף מאפרדקטרה - 45 אלף וזן וחלקו את הסכומים הללו ב"ז ותקבלו, פהת או יותר את המחיר ביורליוס.

במסגרת קיום המכירות הפרטי שלהם, מציעים הקוריאנים לנציגי התקשורת שכאן לכסות את האולימפיאדה גם הכילת טוילים: לא פחות מ-18 אפשרויות לסיל ובדרך כלל חצי יום עד יום אחר, בין היתר לאיור המפורד שכן הזמן והרורם, ולאחרים היסטוריים שונים.

יצאים לדרך

האולימפיאדה יצאת מדי לדרך, יש ויכח בין המומחים והמורשים והם היא תחיה מסעירה מסקרנותה בכל מה שקשור לשיאי העולם שישנו בה. אבל אין ספק שזו האולימפיאדה הגדולה ביותר, ושהושקעו בה יותר משאבים מאשר בכל אירוע ספורטיבי בינלאומי לפניו.

את סיאול יהיה קשה לשכוח: בגלל הכפרים המרשימים של הספורטאים והעיתונאים, בגלל האמצעים הישנים שנגבו במיוחד בגלל התכונה והתרבות שאחזו בעם שלם שראה עצמו שותף למכצע האדירים, וגם בגלל הכעיות הקטנות, קשיי התקשורת והשפת, הסיבול הנרא בענייני היומיום והמיצוי שהקוריאנים מעניקים לאוריהם בחיובים ללא גבול. קירות ללא חסס ושליטה מעוררת השתאות במלה "YES".

אולימפיאדה יצאת לדרך, ב-16 יום ייגמר הכל והעניינים תהיינה נשואות לעבר היעד ה-126 ברצלונה, ספרד, מארחת המשחקים האולימפיים ב-1992.

מובפכות 43

בנוסף הגיעו לסיאול שתי קבוצות מאורגנות של קוריאנים אמריקנים - כלומר קוריאנים יורדים - המתגוררים באזור לוסיאנגלס, כדי ליטול חלק במאמץ הלשוני. הקבוצה הראשונה של מתגוררים נבחרה מתוך 1,000 שהגישו בקשות. בין הבאים עשרות סטודנטים, בעלי גסיון, שכבר עברו באולימפיאדה הקודמת, ב-1984. המאשרים שנבחרו עברו ראיונות בעליפה ומבחנים בכמה ואחרים גם קודם הכנה באזור גושט סמוך ללוסיאנגלס. בתגים לכאן גלשו במרוכז לעוד שבוע הכנה ולימוד על-ידי הוועדה המארגנת המקומית.

במסגרת בסיאול ולא בתי מלון או מסעדות המיועדות לחיירים, לא ניתן להשיג תפריט באנגלית. רק קוריאנית. המחירים עממים למדי, והמושג תשר (מיס) אינו קיים. עיתונאי אמריקני שישב לידו במסעדה בכפר העיתונאים, הושים שטר תשר למלצרת והיא תחזירה לו אותו במבוכה.

האזורדים

כן, לקוריאנים יש גם משלות משלהם למשחקים האולימפיים. הספורטאים המארחים מתאמנים במרץ והצבים לצמצם מסרה - לזכות ב-6 מדליות זהב. טיט שולות, קליעה למטרה, היאבקות וחוקי נשים - הם חקמים הממונים בעניינים כמו כן הם מקוים לזכות בזהב גם בנדר, חץ וקשת, איגרוף ונאעמלות גברים. כאלף איש התגורר לעודר ספורטאים של קריאה נוגם ספורטאים אחרים, ולהעלות את המורל על-ידי שליחת מסרים מעוררים במצבים שכן יזכו ב-5000 בתייסיאיים ומשוריים, מצמים שכן יזכו ב-5000 משתתפים במכר עידור, שישלחו באמצעות WINS, רשת העידור האלקטרוני הממוחש של דרום קוריאה.

אף, המתגוררים כוללים תלמידי בתי-ספר יסודיים עד אוניברסיטה, מורים, פקידים ועסקות בית משאול וערים מרובות אחרות. חוץ ממלות עידור ואחילים יחד במסרים גם כמה מלות יתוים למי שיצאו מאר - אכל לא יצילו.

צידי המוכרות

כאן לא שוטים במכצע, ו, אלא בתגים וסמלים, למן הרגע שאחזו נהח בסיאול עטים על-יך אנשי המועדה.

העיר בתי מלון, מרכז תנויות מודרניים ובתי מגורים רביקומות. מערכת הכבישים הישנה, התנועה ורומת, אבל כשיצאים מעט מתמרכז הנקי והמסודר, פוגשים את סיאול האמיתית: עיר גדולה, תרבה איורים שנחשבים סלאסם, ציפות, כלולות, לאיור איטיות, למשל, באים הכל בדי לקנות מצאות. לאורך מאות מטרים ברחוב הראשי של הרובע ממוקמים דוכני וכלים (משוה כמו שוק הכרמל), המציעים אותן סדרות כמחירים הנחשבים מנוחים לביס של תחית האמריקני והאירופי. כעת, בתקופת האולימפיאדה, המחירים האמירו כמובן, אך עדיין משתלם לקנות חולצה פולו בשמות מ"ד דולר, ולמי איכפת אם זה מוסיף או גובל. זה נראה כמו פולו, גם אם הסם הרובע הסמל והמסחרי של הברה זו - נרשם על כיס תחלצה בחיית מעט פורה, שונה מזו שבכלומינגליה, גירוד, אבל שם גם יגנו בעד תחלצה בכביסה 30 דולר.

הקוריאני הממוצע פתוח למשא ומתן. הוא נובל כמחיר, והם אחר פראיר מחלט - שלם לו כרצונו. אם הכנת את כללי הדין לעשות עסקים בקוריאה, התל לחור, עשה סביבה של "כאילו" אתה מותר הולך. המחיר יורד, לעתים יורד פלאים.

ליסראלי הבא לכאן קשה לתרגל בתחילה למשכב המקומי - וזמן, 720 וזן שווה דולר אחד, כך שאתה מנפת את ארנקך באלפין 7.20 לאחר החלפת הכסף בכסף, וכשגובים ממך 2,500 וזן כעבור פתית בירה מתוצרת חוץ, נרמה לך ששורדים אותך. לקח כזה הרבה זמן להשוותר מאימת השקלים הישנים, וזה עדין גובר כל דבר במאות ואלפי וזנים.

הרבה מבניות נעות בכבישי סיאול, רובן ככולן מתוצרת מקומית. אנוג לא מכירים את הדגמים הללו, אבל האמריקנים התחילו לרכוש אותם והם רד נהנים בראש וראשונה מהמחיר. הקוריאנים, הנמצאים בתחרות נוקבת עם הימנים על שוקי המערכ, מציעים מבניות משופרות נאה ואמינה מתוצרתם במחיר של כ-5,000 דולר. חקוהם - שאחרי העלימפיאדה יגבר וזם חומרת המבניות מן המערב. בכבישי סיאול יכל ניתן למצוא מבניות מיען (הממוקמת ביוגורשית) מהלך שעת טיפה את מרדיוס קוריאה, רק מבניות מתוצרת מקומית, וזה וזם מבניות אמריקניות, וגם

הקוריאנים אנשים חריבים, היכבים ויחור מרד באמת מנסים לעשר. הבעיה היא שגם כאשר אין הם יודעים משהו, הם לא יודו בכך. והכוחות רבתי להכנה זה באות לידי ביטוי מדי הם כימז בכפר האולימפי, בכפר העיתונאים ובמרכז התקשורת. המושג "לא יודע" לא קיים אצלם. לכאורה זה טוב ומעיד על גיוסם, אבל כשאנת נתקע אישם שעה ארוכה דבר לא יזם זה מעצבן למדי.

עד הרגע האחרון עדיין מבנים בסיאול, משלימים עד מרכז קניות, עד אגף של מלון היש, עד שילוח של כביש מורד, אין כאן בעיה של כוח אדם מזה ארייה של אנשים מסתכל בכל פולות קשה כדולה

חופשית

צילומים: "גאמא"

סיפה ראשונה
של אומנת 89.
ריס לחורף 89.
אין מנהלותינו
לא חידושים משמעותיים.
הכל די רומה למה מצוי
בתורם שעבר. כמו מצוי
המפגלות. נמסית למכר
לנו את אותם רעיונות
לשניים קלים. הוסיפו
לברגים כמה גימיקים
שידורים של הנשייה
שהציקו קו דרס. כמו
הפולטיקטיקאים גם מעצבי
האופנה האפריסיות
אנשים עקשנים ועקבים.
בסוף עקשנים על מה שהם
רוצים. המעצבים לא
יטיקאים. עוד לא היוונו
על שכל של כרכים חמור
פוח. ומשמשים להצמיד
את הנגרים לגוף האדם
שחשיתיה האופנה הפסי-
רה בגלל הצורה הוה
מאות מליונים של פרי
קס. דולרים ושאר מטב
קו פטים. אבל רדו אפסית אתה. בכל
את נותרו כמה אפסיות אחרות
המאפשרות בחירה ופסיות.
נדר המפגלות צדו הגיון ארוך
עם הרבה הצהות ארכות שחשיתו לך
עוד כמה מנסים. לאט לאט עוד
חזרו את המסך.
במבטביל כל צורה. עמורים ותרבים
עוד רוב ניכר לרובים. עמור עתה
מנגבת המפסיות את המהגים.
המכנסית בגללית שרונה
לאות "A" שהתחילו להראות בחור
שעבר. היו רחוקה הנה
בצמית של ציפורים מוהיות. חרוב.
מנגבת ירוק בחול. אדם היה חשוב.
לובשית אותם חרוב. עוד שנייה שלרשה
בצמית ביהוד. עוד בצמית שעמרים. הרבה
ירוק ומלך.
שבתו. מוכנים לחורף עד קי עגים
בשבתו. אמורה ועליה חיה ומקסור
קו מעיל ארוך. כל שכבה בצבע א
צורה אחת.
שפלות. חורשים לקסנות וצמורות כמו
שפורת לחורף. את רבות ומפלות
בקלים את סימטרים. כמו פסלים
יוונים.
נציגיה חורשים ומוכנים ברקמות
הורשים תלחש. מוכנים כסגן ברקמות
של הנצירע ככו רדו מציירות
פאסיאיות מקוהות או השוטשירטים
פאסיאיות.

45 ધાનદાન

[illegible]

כבוד יידיש
הייליג פאר
עבעניש
ובצילום
כבוד יידיש

הקבר השלישי

(המשך מעמוד 48)

הרץ, עם יריביו ציטוט גרולות על פני שתי השולחנות ועם הצטברות נוללים עצומה: ריבן נשלחה ל-CT, אונחן ארוע מוחי, והיא אושפזה במחלקת הניוירולוגיה.

יעקב וולקוביץ: "כשהגעתי לבית החולים אמרתי לחתני רצית שאבא מחר תראה מה מתרחש פה. היא שכבה שם ללא הכרה, משותקת בצידה הימני, ומדי פעם היתה משפשת כיד אחת את היר המשותקת. אן, אמר אביה של ריבן, נודע לו לראשונה שהיא קיבלה דיוקת שניים שלו לא שמע את שמו.

ר"ר ברמן נשאר בלילה לצידה של ריבן למחרת חוד וולקוביץ. "הסתבר לי שחנני ריבן עם הרופאים, והם מצאו שהיא נפוצה כמות. הם אמרו שלדעתם הגרוע ביותר כבר עבר, ושחן ומן קבר יעביר אותה לבית לוינסקי, לטיפולם".

במהלך היום הגיע ר"ר אלסנר למחלקת הניוירולוגיה. "בית עם איזה עוד הם לקחו את המיטה של ריבן למרתף. לעשות לה אולטרסאונד. הכל נראה לי כמו במחלת. באילו לא על פי הנהלים המקובלים. הם רדפו אותה למעלה, ואני רחמתי שולח עם משרים. הם נכנסו למרתף ואחרי השאירו בחוץ. ואחרי צעקות שמעתי משם צווחות איומות. הציאו לה את הנוללים מהגוף. וכשהם יצאו, רדפו שוב את המיטה. ואני את השולחן, הסתכלתי על ריבן ולא יכולתי להאמין למראה עיני. מה שהם עשו לבתי. וולקוביץ פורץ בבכי גדול. "לא החבישתי, ואחרים לא הבת. והוא ליפן אחי ואמר: אתה תיראה, הכל יסתדר. אבל אני כבר ידעתי שאבדתי את בתי".

מה הם עשו מבתי? הוא שואל. היתה יפה, חכמה, ישרה. בן ארם עם עקרונית. תפארת היא שכבה שם, אמר וולקוביץ, מחסה לגמרי. כל כך עיפה. והיא היתה לירה בריאה. אשה בריאה. היא מטרה את הנק שיה בריים של ר"ר אלסנר. האמינה בו. ולחשוב, הוא אמר, שיום קודם שלחו אותה הביתה עם אקטול, וכמה ימים אחר כך נלקחה לנצח בלי להיפטר מאיתנו אפילו.

נבואל ברמן הגיע להחליף את וולקוביץ. הם סיכמו ביניהם שישיבו לידה במשפחה. למחרת בשבע בערב הגיע וולקוביץ. "עמנואל היה אופטימי, הוא סיפר לי שרופאים מתחילים לרבר על בית לוינסקי. שום מאמצים שולח מתחפצות השכלית יחודי מעצמן. אמר לי שהיא מתנהגת מאוד באגרסיביות, ממנה להציא את האנפיות. היישובי לידה קשרתי איתה קשר בליסתי. היא נהנה את עצמה ללשון שלי. לא היתה כוחה שיה אני, והעברתי יד על חשעון אחר כך על הסכנת, ואז התחילה ללסן לי את הפנים. לא שכחה שיש לי שפם. חשבתי שהיא חזרה בחורגה להכיר. ואז היא נעשתה אגרסיבית. היא היתה קשורה ברצועות ליסתי, וניסתה בכל כוחותיה להשתלט לטסה. מתחת לרצועות, כדי לשחרר את עצמה. כך, עם הרגליים, התקדמה עד שהגיעה עם הפה אל הרצועות, וניסתה לחתור אותן בשניים. העיניים שלה היו תפוחות. היא קראה לעמנואל. רצתה לקפוץ לרדת מהמיטה. בשניים וחצי בלילה הרגשתי שניי בנשימה שלה. זה לא היה הקול שלה. לא היתה הנשימה שלה. היא התחילה לחורר. והעיקר את כל ביותהחולים. הנשימו אותה. סיפלו בה כל כך הרבה שעות, שעמנואל כבר הגיע להחליף אותי. הלכתי הביתה אני כבר ידעתי שאין לי יותר חתן".

במתכו לפרוש לס כותב עמנואל ברמן: "בלילה שבין ה-4 ל-5 במאי חלה דומרה במצב אביה שישב אז לידה קרא לאחיות משהבחין בקשי נשימה. היה צורך בהיחיה, ואחר כך בהנשמה מלאכותית. היא איבדה לחלוטין את הכרתה, שלא שבה אליה עוד. בצווי ה-5.5 בדצ' נוסף שהורה על צאתה מנחת שרמה להרניאציה של המתה. היא העברה למחלקת לטיפול נמרץ, ושם הוסבר לה שחסיכיים הצלחה מלווים ביותר. המצב נשאר גרוע עד למוות המוחי

ריבן בן יאיר ור"ר משוט רצחתי עוד ילד.

ר"ר אלסנר: "חשבתי הרבה כעמים אם יפילתי בצורה חריגה. אם עשיתי אשה לא נכון. לא הצלחתי להעלות שום דבר חריג. צר לי מאוד".

בפרגונל בכל העולם הוא אריר. עשרות אלפי נשים מסוגלות בה. אם היו ביניהן שני מרים של מוח ופרופ' טר: "שלושה", זה סיכון קיים אבל מבטל. צריכים לנהוג בפרופרציות לטובת הציבור המפועל. זה טיפול שניתן כדי להשיג חיים. נולדו כמה אלפי ילדים כתוצאה ממנו".

ני מוכירה לפרופ' משיח שהיון אינו טופלה ריבן בן יאיר ברשלנות על יד ר"ר אלסנר, והאם מותה היה נכנס לו טופלה אחרת.

הם אינם מוצאים שני מנהלי המחלקה וטנג שום רשלנות בטיפול של ר"ר אלסנר. היא טופלה בצורה הורדה והאחריות ביות. אני שואלת אם הכל היה כל כך טוב, למה כל כך רע.

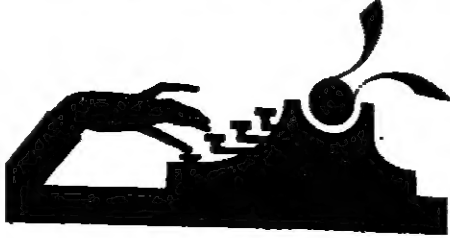
ר"ר אלסנר: "התירו על הקשר בין הטיפול בפרגונל לבין האירוע המוחי שעברה ריבן. המסקנה אינה ברורה. נשים רבות מתאששות אצל המחלקה עם הסמנת גידול יתר שבעקבות טיפול בפרגונל. בדירה קשה בהרבה מו של ריבן. חן אינו מפתח אירוע מוחי. למה, אם כך, פיתחה ריבן אירוע מוחי בדרגת גידול יתר קלה יתכן שיש לה כל כך חשיבה חלקית. המשפחה שלה, שחוננה בצורה נאורה ביות, השכיחה לתרום חלקים מגופה להשתלה. בניסיון ללקחת הבליית להשתלה נמצאו אצל מוטי כניסן כל דם, ובכלי דם המובילים לבליית. עד כדי כך שלא איפשרו את השימוש בבליית להשתלה. פרופ' טר: "המומים מלידה בכלי דם, יכולים אולי להסביר את האירוע המוחי. יכול להיות שהיה לה מומים כאלה גם במות, ולכן היא הניחה בצורה כל כך חריגה העיר הוה שמצאנו בין הטיפול המוחי, המסמנת גידול יתר מדרגה מאוד נמוכה שהיה לה האירוע המוחי, לא הסתדר לנו. גם אנוני תוהים".

מקרה טריג מאוד, אמר ר"ר אלסנר. מנע בכלם פגע בו. "הבעתי את צערי והרועעויות מהמקרה גם על-ידי קיבור המשפחה בשכיה. חשבתי והבה פעמים אם טיפולתי בצורה חריגה. אם עשיתי משהו לא נכון. לא הצלחתי להעלות שום דבר חריג. צר לי מאוד".

בדיווח הקטנה ברמתגן אמר לי יעקב וולקוביץ שברור לו שאת ר"ר הוא לא יקבל בחזרה. הוא ירד ידע שער קודם הוא הלכה לרופא שלה, והוא שלה אותה הבילה עד כור וגר כאבים. ומפריע לו, מפריע לו מאוד המסור העצמי הוה של רופא. ואין כל אחר שפונה לרופא כעצם ממקור את גור ביות. והוא רק מבקש עכשיו שהגרמים האחרים. על שמית הבריאות של אחרים. יסיק מסקנות מהמקרה. נולד יצילו בכך נשים אחרות.

הוא לא מתחשב נקמה. הוא חיי יודע כבר מוון שהוא שייך למשפחה מסאלית. כו. ולתוצאות. של ועדת החקירה ממלי לא יוכה. זה יקח זמן שים המישר הידיר של משפחתו. ותקופת מלונות העולם חשירה. אם נשאר ידיר אחי בכיור. זה היה וזה היה מהמספחה של כל ואת נשאה. אותה. חן מה, הוא שואל, מה האלטרנטיבה לתואכר?

חיים ואוהבים

חשבון במרומים

אשר נישאת לו היית חברת נמחת הכרזתל הנעיל. נשים. הוא היה בא אל המגרש לצפות כך בעת האימונים והיה משוכנע כי יש לו עסק עם פייקת של כדורסל.

כשנישאתם - יצאתם לבנות את ירח הדבש באהל על תוף אילת, עוד לפני היות שם מלונות הדבש למיניהם. הוא היה בטוח שאת מסדרת על חיי מנאח, קמפינג בחיל וטוליס במר.

כשנישאת לו - אהבת לצאת לבנות עד לשעות הקטנות. אהבת לא היו אז פאבים, אבל אנשים שחו חרץ וידע לעשות שבת סטייל שנות האמישים והשישים. חורם הביתה מסחררים ועליזים.

כשנישאתם - היית משכינת קום כדי להפסיק לרוץ את רצת הבוקר שלך לפני העבודה. היית דקה כלוב ומתעבת סיגריות. חץ מזה, האמנת בשיתוף, שחורין, במציאות, באחות עמים וכו'.

היום את משועממת באירועי טפורס ואינך צופה בברזלס, אפילו את משורר לך ישר למיטה מגדיר. חום האהל בן שני החדרים שהוא קוד - כהמתה, למלא עשר שנים לנישואים - מעלה עובש במסך.

היום, לקראת כל תופעה את היא החזרתה על וסיפמה מלן חמישה כוכבים - או לא כלום. ארבעה סככים יש לי בבית. וכול.

ולענין המראה הולכי דק - נו, באמת. למה להיכנס לפרסיון?

וכל זה קרה וקרה גם עם החץ השני שלך. היכן המסדרונות דק לארכיטקטורה מן הסבכים עם פנכים "השישי", בעל העיניים הלוהטות ממחאה "נגד" תמדי והתה לו סיבה טובה למחאה. היכן החזון שהטבח לך רק יועל והמון טיפוס בבניין משתולל של... תמדי והתה לכם מטרה משותפת להקים משהו או אהם נשואים זה לזו, אבל בפירוש אינם.

אחם בני אדם להם נישאתם. לא רק מפני ששכחו את מעשת כבוד, מייצגת כל מה שהוא אנטיסטרם, אינך לחלח עוד כבוד-רגנ אלא מבקשת שיעזבו אותך נמנות. כי עייסת.

אחם את אינך אותו אדם, גם מפני שכבר אינך מקם אהלים במרדן הבניינים שאהם מלכבן בעבור התיכשיל-החברים - אין בינם דבר לבין "דיוקני" למה.

חיבת דואר / מ"בוק" ועד השואה

המרלה מחקק אנו שמת ש"גילך אינו נראה עליך". אך זה לא כל כך חשוב - בודאו לא אצל אשה אחרי גיל 40-50. או חשוב הדאומי, ולך ולכשמותך יש ולא אומי.

הלכת ל"בוק" ובמעט התמוצעות או למח דק "במעט" את לא יכולה לעשות פעם משהו כמו שצריך. מוחק, אמי ז"ל חיה בצל בעלה, אבי חטוב ז"ל. איזה מזל שבמיה עוד לא שמעו עליך ועל שכמותך, והיא יכולה להיות שותם אמו העובת ולשרת את אבי ואחיו כל חיות. ובכל זאת הייתה אשה אמיצה, ואין טפק שלא היינו יוצאים משואה הנאצית בלעדיו. וכל זאת מבלי ש"עמדת על זכויותי", ואלה חיו רבות - לעומת זכויות שלך, המרלה מוחק, שהן רק מלים נבונות. וסוק, רוחות.

רקנספציה ו"שליחות". הם שותלים עמוק בגוף הנבזריש והלאשייר המקיף את העיר הגדולה בה הקמת את דירת הנג שלנו.

באמצע המרד - מקום שם מבטיחים בהנחות - הוא לא הבטיח לך חיי פנטהאון, אלא בעיקר יוע ורעויות. אבל כך יצא שרגעם גבוה דוחק מכל מה שפעם חלמנו שתניען אליה.

וגם נושא הבילוי-הבוקר נשכה מוון, שנים נדרשים מלן הקפסה, מי מיד אחרי מבט ומי באמצע המרס של לילי-שבת.

האם את מאוכזבת? במה שלא. אבל אתה לשה את אוהבת להחזיר לעצמך מנין תועם אל הנג הזה, עם ההפסדות והצמחה המרופית, עשרת החלונות וארבעים הבמאות.

ועכשיו הוא חזיא לך במתנה את הנקיו. "אתה חיי יודע שהוא לא מתאים לנו" - רצית לומר ותשבת את הלשון. אבל, שהיה.

הרפתקה בבנק

שעתו כל כך מצאוץ בעיני הגינגל של הבנק החדש, הבינלאומי הראשון - משות כמו "פתח חשבון גם בינלאומי", עד שהלכתי ומתחתי. גם סוף ליד הבית, מרווח עם קומה שנייה מפימת. שערין לי וחתה מהלכתי לפני שנה כאשר הצטרפתי ללקוחות הבנק כנראה שהטני תלי ציפה להתרחבות, אבל הם יעשו זאת מעתה - בלעדי למה.

מסקנה אני תורת להיות נאמנה אך דרך לטניף הבנק הישן שלי בו הפקתי את משכורתי הראשונה. אני אפילו לא זוכרת מה הגינגל הנוכחי שלהם. העיקר ששם מכירים אותי ויש להם תמיר ומן להסביר לי את חשבונן. השיטה הישנה של היכריות אישית עובדת טוב יותר מכל ענייני הדוא לגדול וה"גם".

עכשיו אני שומעת שאלה מן האהני מה, את ברקת את חשבונות הבנק אין לך על מה לבזבז מון כן, אני תמיר ברקת בחקוה לגלות סעות שתסביר את האברורדס. לעצמים אני מולה אידאומות, נישאת אל אחד העובדים בסנק, ותמיר - אבל תמיר - הוא מוכיח לי שהבנק אינו טועה לעולם.

אז האמנתי אין טעם לברוקו ודורי ישינה אסכולה. ואמרת שארם הוא רק אדם והעיקר עלול למעות. ויש אסכולה וישינה חזיתת האמנות ממלא. המושב מלח למסוף את כל הטעויות.

עובדת זו ברוק מה שקרה לי. חבל שברקת, בעצם, והיה יד גוה ליד הבית.

אני אהיה נר

מלכסכות 49

מלכסכות 49

יש לו חלום

(המשך מעמוד 17)

את איבת הערבים, את תחושת המובלעת, הוא חזק את רגז השומר שהיה ידיו של כולם. הוא יכול לשחזר את חדרת הביתור על ידי הערבים. ייתכן כי מדינה פלשתינית מצטיינת בתחושותיו כבן שמוך מבוחרת. אני שואלת אותו על חוויות פחד, דומות בבגרותו, והוא נזכר כיצד סט בדיקתו לצפות "זהו קור כלבים" התגברו בשמיים. הטיסה הייתה ארוכה. כל כך רצינו לשמוע חרשות בעברית. נבטנו לתא הטיס. גייסנו למצוא את 'קול ישראל'. כל הסביבה ריברה ערבית, ואז פתאום, במסע הוה, חשתי תחושה נוראה קשה... פרס משתק, גרמה לו שאמר יותר מדי. הוא חזר גם את מבו האובד שהיה מרעיד את לבו כשומר לפני התיבה ביום הכשרים בקול נדרי, שלימד אותו בכל יום דף גרמא ותלמיד. מבו שעלה באש וספר תורה ביד.

בזמן השואה, הוא אומר, מוכיח לו שאסור להיות חלש, כמאמר ביהדות העולה בזכרוננו לא חשוב מה גודל הראש של איינשטיין, חשוב עובד עזר. ואולי משום כך הוא עדיין נאבק בעבודתו המתמדת על פרישת ידיו לאחר הבמה ומעמד הפלשתינים בקדמיות. הוא נזכר באלתרמן שהתיר כי אסור שהסכסוך ייהפך מסכסוך ערבי-יהודי לסכסוך פלשתיני-יהודי. "חיינו מעריץ", הוא אומר, "אילו לא היה עם פלשתיני". ואינו מרשה מוסיק. "חיינו לא ברח. אכן, הוא יודע כי אין אני מקובל מלאכה, אלא שהוא מאמין כי בכל תקופה נמצא מסתובב חלוצים מוסריים קטנים כדי שהקורבנות לא יהפכו לרצוצים. והוא חולם על שלום. חלומו הוא תיאורו רבי-עלילות. בשלום שלו יש לישראל אפשרויות אחרות לבטא עצמם מדינית, סמבולי, תעשייתית בכל המרחב התיכון. הארץ כולה תשתנה, אנשים מיושנים וחשבים כי גורל הארץ הוא כגורל שטח,

עגנון שלו

(המשך מעמוד 33)

שאינם מסתירים מעגנון. כשהתלבטתי באיזה שם לבחור, עלתה גם האפשרות לקרוא לערב 'מי שמח מעגנון'. אבל חשתי שהשם הזה יהיה, ייתכן, הערב מיועד לאנשים שמובנים לבוא ולהקשיב לסיפורי במשך שעה ועשר רקות.

"חברתי הספרים הייתה מלאכה קשה, וברור לי שיהיו מי שיבארו וישאלו מדוע בכלל בערב דווקא קסם זה ולא אחר, סיפור זה ולא אחר. החברותי לבחור דברים שטורמים במני עצמם. סיפור שיש לו התחלה ויש לו סוף. אני לא עגנון. אינני משחק עגנון, אבל קורה שאני - כמספר - מודח עם הדברים. הספר הוא קרוב אלי. מבהיגה, הרבה משפטים שלו הם אפיונות. אני אוהב אותו, מכיר את יתרונותיו ואת חולשותיו. כשאנחנו מקשיבים לאגדה או קרדא אנדו, אתה רוצה להישאר טעם של אגדה, חסיר לא רוצה לראות את הדבר שלו נכנס לבית הקברות, אבל כשאנחנו מכיר בגאוס מקדוק, אתה מבין אצלו חריבה מחזות".

ניצן, פרפקציוניסט מושלם בעבודתו, באלו כמנה מסים לקצר טקסט. בכל קיצור כוח התיידיע עם מספר עגנוןולוגים. רפי וריו, מנהל המחלקת לכתיב יד באוניברסיטה העברית מנהל ארכיון עגנון, סייע לי חרבה. כן סייעו לו פרופ' גרשון שער, הסופר חיים באר, המשורר נתן זך, המורה לספרות יהודית ב. ישי, ר"ר אריאל הירשפלד, שלמה צוקי, מהמחלקת לכתיב יד באוניברסיטה. כמה שקשור לצד התיאורטי של הערב הוא התיידיע עם הבנאי מיסי גורדיץ ועם המעביר-בנאי שמואל הספרי.

"קור כלב", הוא אומר, "אני נשען על מסקנים של עגנון, וזו ספיריטואל גרילה כשאנחנו חושב חרבה וזמן בצורה מסוימת, אתה רוצה לנח את הראש שלך קצת אחרת. הערב הזה הוא מריקס שאני מעוניין לעשות כבר חרבה שנים, אבל לא חשתי שאעשה אותו כדי. חשתי שעשיתי וזמן באמת מתאים. לפני שנה לא תאיתי וזמיר לא תיפנה לי צלוח עם זה

50 תולדות

פנטהארז

ינאל לב

המירוץ לאולימפיאדה

לוח עם ששן עצי. לקצוב את חיץ לקטע זמן, שכל אחד מהם פיל אין מין רסיסים קצבים. למדוד את הזמן, שבו את מילת על פני המדגה בדרך לבית. את הזמן המדויק שבו את יצאת מהבית בדרך אל בריכת השחייה. כמה זמן אורכת פתיחת רלת, כמה זמן. השעון, הארון השליש של יוהי. לנסות להעניף לו. לרצות אותו. את האל הכל יכל הוה. להשפיע עליו שיקצר את הזמנים. אלוהים, כמה הוא מתעב ששנים וכמה הוא שונא את בריכת המים שהקנתה לה תולדה והפכה לה מלכה.

חלי בת כיתונו של ניר. מאז שהוא חזר אותה היא שוה במים. כמו דג. לא מסוגל להכיר אותה כאשר היא לובשת בגדים. כאילו בגד הים הוא עורה, והים מבינה הסבעות. חלי הגלגלה כמבכת עור בעצמי. כבר אז יעידו לגרסה זו, בעלת הפרקים הארוכים, הידיים והרגליים הרקות, החטובות, השוריים המפותחים, הלומות של תקוה כי היא תוכה את ישראל במדליות, בתחרויות האולימפיות. לגביה היתה זו דרך חיים. היום היא לא מסוגלת אפילו להיכנס אם בחרה בכלל בשחייה בדרך. תמיד לוחת במשע. 6 בבוקר באות אל הבריכה. התאמן במשך שעות ארוכות. לשמוע את הצעקות, את הצווחות לוחת בקצבה מעובשת של שחינים שאינה תחילה יוד את הדרך.

"תקווה הגדולה של בריכת מים", קראו לה. והבינה העניקה לה תהילה, כבוד, פרסים, בזה אחד זה. למענון ממנה נראה כאילו היא חזרה בום כדור עטוב מאליו. אבל לגביה כל תחרות מירוסה לחזור מר בבוקר אל בריכת השחייה ולהתאמן מחדש.

משער קשה וזן קצוב. תהילה חרקה צריך לוחת בעל אופי של ברזל. צריך לחוש בדם את הרע לתהילה כדי לרוץ קרימה. להתגבר על משבר כשהגוף נוקשה מכאבים. להצות את קיר הברזל של קנה יכולת, כאשר גרמה לך שער מר אחד את טובתו להמשך הלאה.

תקוה השחיה הישראלית. שוכרת שיאים. מנקבת לשם כאילו היא קשה שלוחה, מרחפת ער שגרמה לך שהיא יצאת מרצת דקה בינה ובין המים והתנועת על גבי סילון במהירות מסחררת.

הבריכה העניקה לה את הכספות. את תחושת הגאות. המים העניקו לה את הקרקע המוצקה. שעליה יכלה לרוץ בביטחה כל אלה חללים אותה אל תחרות האולימפיות.

מאחר יתה, כאשר חרה לארץ ביטחה להסביר לגיד את החבל בין שפורטאי ורץ לאולימפיאדה לבין אמנים העוסקים בציור. "כשאני כותב ספר, אפילו אם המפר לא וזה להצלחת המפר הוא יכול להמנין שבאנו והם יגלו אותו. יגלו אותו כמפר, יגלו אותו כשחקן, יגלו אותו כמיר. והכללות הם רק חומרים שמהם הוא ניתן. חומרים שאינם חללים לאיבה. אבל המפרטאי איננו רומה לאמן, אלא... למחנה".

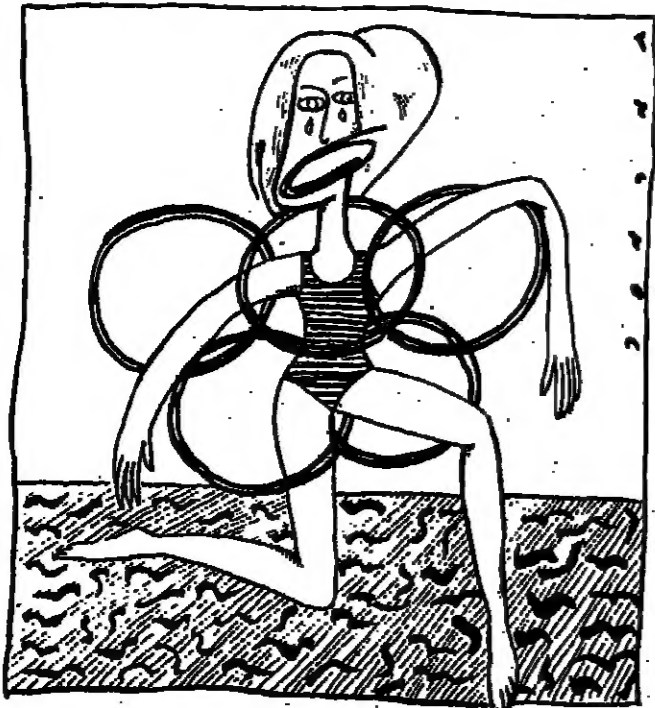
ניר שם לב, כי רחלי השתנתה מאז שחזרה מהאולימפיאדה האחרונה. לא רק בגרסה, אלא גם ש של אכזבה התגבג לקשת שפתיה הרכות. הפך את מצבה לחרוש קמטים קטנים ודקים ואיזה תנועה עצבנית קצרת רוח מלחה את ידה הימנית. כאשר היא מרבה, רומה שאין היא יכולה לשלוט ביד הוה. רחלי השתנה מאז שחזרה מהאולימפיאדה האחרונה. רומה שהיא ננעה בקצה תקוותיה והם התפוררו.

נושאת את החלום המנופץ, כמו צל שדוכן על מצבה. "תראה ניר, אתה כבר מסים משפטים. ואני את כל הזמן הוה הטבעי ב...מים. את מתכננת ארבע שנים לתחרות. לא חשבו כמה שיאים שוכרת בינתיים. לא חשבו כמה הצלחות. או זרים קטרו לראשך. כאשר את באה לתחרות. את מטילה על הקי את כל ארבע השנים והשקות. את האימונים המפרכים את האילות שבהם היה גופך מכווץ מכאבים. את הנעורים שלך, שותתות עליהם. את הידיים שלא בלית איתם. את המפרים שלא קראת. מניחה הכל על הקי. כמו מהמר".

רחלי מתגוררת בבית סמוך לבית המשוחף של אורי ורינה. הוריהם הם ידידים של אורי וגליה. אותו ערב, תזאמפו כולם במנסהאן, משום שאחתה הקטנה של רחלי, דורית, הצטרפה למשפחת השחינים והפכה כמו אחותה. לתקוה הגדולה של בריכת המים.

רחלי והסבה על המרסות עם ניר. כמו מציבה מציבה בינה ובין בני המשפחה.

"את מניחה הכל על הקי, ואן מחית שריר, מתם מחית שריר מחסלת את כל ארבע השנים. מוחקת אותן כאילו לא היו. שום דבר לא נשאר לך ואת ניצבת על הרמות עוברתך הכבדית. חשה את עצמך. לא רק ריקה, לא רק מאוכזבת, אלא חיה בתחושה שביכות שנים יפוח כל כך לשוא".

ניר ידע שרחלי מתנה שריר. ממש ערב התחרויות. תורשים ארוכים התאמנה בביכיות אולימפיות במרחב. חיה את המים, אכזבה מים, שוה מים, רחבת ביעות. תורשים ארוכים היתה מנותקת מבני המשפחה ואן, ממש כמה שעות לפני שהייתה אמורה לנח אל תהילה, מתנה שריר.

דורית מקסמת מהמסלול החדש שנעשת לפניו. גם היא שחינית מוכה באחתה, אלא צעירה ממנה. כן גילה של רינה. גם היא חיה מים. מנהל לחקות את אחותה. היא זו שרומה את החרים לתמוך בה לקראת דרכה החדשה. משום שבמקצוע השחייה לא עוסקים בשחיין אחד. אלא במשפחה שלמה. גם דורית וגם חלי לא יצא לבדיקה המים בלי שאינה לוחות אותן על ששן העץ ביד. בעצם כל חי המשפחה מוכנים

מכיו בריכת המים. כאילו חוצה את הידה נור וכולם יחד משתכשים בו. יוצאים איתן יחד בבוקר לבריכה. מכינים לה סנדוויצ'ים. שומרים על ריאטה נכונה. מורדים את זמנה. מלחים אותה ברגעים של משבר. כאילו בני ביתן של רחלי ודורית ביטלו את חיייהם המפרים כדי להפוך את בנותיהם לכוכבות. מעבר לזלת התולדה כלו ניר ורחלי לשמוע את קולות השחיה. אביה של רחלי דיבר על "התחילה העיתותים... עם תמונתה...ראינו אותה. היא הביאה מרליות. היא היתה מוכרת כשחינית בינלאומית...המפרט הוא נשיקת המוות על מצחם של אנשים צעירים והוא נתון להם קפיצת דרך מחרה אל התהילה".

דורית צוללה משמחה. רומה שאביה משרטט את הקורים לעתידה. רעבה לתהילה. רעבה להצלחה. אחותה שימשה לה דוגמה. אבל היא תעבור אותה. יתנה באותם נתונים גופנים. גוף דק מרפק. סבלנות של ברזל ורעב להצלחה. עכשיו היא צוחקת בקול. יודעת שבני המשפחה ילכו איתה לאורך כל הדרך עד למדליות האולימפיות.

כל ימיה העריצה את חלי אחותה. בחורה סידרה את המרליות ואת הגביעים שלה. שורה ארוכה ארוכה. למטה קבעה מסגרת עץ כדי להציג עליה את הגביעים שלה.

הצווח עלה בשות. כמו ציפור המריאה גבוה גבה. נוסעת ונזכרת תנועה ואן, פרצה רחלי לחדר. מעולם לא ראו אותה כך. אפילו לא כאשר חזרה מבוסת מהאולימפיאדה. פרצה אל החדר ומניה מבססת בגרונה וזעמ. קולה ורך והאריב המיר, הפך צורחי

וועם כאשר הטיחה בפני הוריה "לא, אני לא אתן לכם לעשות לדורית את זה. אני לא אתן לכם להרוס גם אותה...אנחנו יודעים מה נשאר ממני...לקחו ממני את הצעורים, לקחו ממני את הצווח, לקחו את הידידות, והכל כדי להשיג למולך ששמו תחרות אולימפית...אני לא אתן לכם לעשות את זה לדורית. אני לא רוצה שתעבור את מה שעברתי אני".

פרצה בכבי. לראשונה הועה להטיח בפני הוריה את שחיה. לראשונה בחייה הטיחה את היסודות נעוריה אל מל שאינה שמונה חלזו לדורות אפיוניות שלה. דורית התכוננה באחותה, בעיניים רומעות, האליה שהצגתה...

תולדות 51

מלך של המלך

אסטרולוגיה

בתולה יכול לשגע את הפרטנר

בן מול בתולה הוא, עקרונית, בן זוג טוב. הוא אוהב את התנועה ששקקים לו ועל כן נוסח לקחת אתריות ולהעניק לבת זוג מידה ניכרת של תמיכה נפשית ומעשית. הוא יודע להשכיב: ואם את שוטפת במיני בעיה ממשית ולא כואת הנכונות מניחות רגשי או היסטריה הוא יירדם לעיתים בחשף לב.

גישתו לחיים היא עניינית ומעשית. ההגיון מהווה בסיס לכל מעשיו. הוא נוטה למקד כל בעיה לגורמים, לבנות ולקטלג אותם, ולחשוב בהם עד שיגיע אל המתרן ההגיוני. משתגש אל המתרן הוא נישג לממשו, בעקביות ובסדריות. ההגיון מעניק לו שליטה בחיים.

החרדה העמוקה ביותר של בן מול בתולה היא מאיבוד שליטה. מסיבה זו, הוא לומד כל מצב לפרטי פרטי, שמא יצוץ אישורה פרט בלתי צפוי ויכשילו. מסיבה זו, הוא גם אינו נוטה להתחשות רגשית גשוח שקוראים להם דרוו עלולים לטפח אותו למצבים של איבוד שליטה.

אך אותו קור רוח, אותו איפוק שהם תכונותיו החזקות של בתולה - הן גם תכונותיו המרגיות ביותר. התוספת של בתולה השמרן מרחק מן משום שאת מצוננת ועלולה להרביץ, אך זה המקטל את מכנסיו ותולד אותם בזהירות לפני שהוא מתפנה לאהוב אותך. הוא חיון נמרץ אבל בני מול זה. אהבה אינה נפגמת אם רוחם אותה בכמה דקות או ימים, אך העטנות אסטרית או מכנסים מקומטים הם רעות חולות שיש למנוע אותן.

למעשה, בתולה הוא טיפוס רומנטי, רגיש ומגיע אך המהר מאיבוד שליטה גורם לו להתייחס מבוגר אלה ולהפגין כלפי דרך קד רוח. הוא נזהר מהשתפכות ומחלות רגשית ומעדיף לבנות גשוח בהגיון, דבר העלול לשגע פרטנר רגיש. רובנו נוטים לפרוץ בני זוג המאופיינים בתכונות, שאותן אנו מרחיקים. לכן בתולה, המרחיק את

הרגעו הדר שנתוכו, יקח לו בדרכו כל בן זוג רגיש במיוחד. וכאן עלולה להתפתח בעיה: הוא לא אוהב השתמכות רגשית ושהי הרוחק תכונה זו. לכן, כשהוא ניצב מול רגשנותה של בת הזוג הוא חופר לניקיונה ומנסה, בתולה קלסי עלול להשתיל את הוולת עד עשר, במענה לשוני החריק, הכסותית וההתניו. זאת, אולי, בעיתו הנדולה ביותר כבן זוג מצד אחד הוא חש משיכה כמעט מיסטית לעולםם הרגשי של אחרים אך מצד שני, עולם זה רוחה אותו משום שהוא נוגד את ההגיון, אותו מעדיף בתולה מעל הכל.

מבחינה מינית, רוב בתולות, כמו יין טוב, "מכשילים" לאיטם ומשתמרים עם הזמן. בצעירותו, נוטה בתולה להעריץ את מורש אחתו מרוחק. גם כאשר הוא לומד להכיר את מסתור האהבה המינית, הוא נוטה, במצבים אינטימיים, להפעיל את ההגיון יותר מאשר את האינסואיזיה. אך עם הזמן, הוא מרשה את רסן הניתות וההגיון וחופר למאהב מצויין. מוכן שלא כל בתולות חייבים לעבור תהליך זה. ישנם כאלה, שכממות לידתם מופיע אלמנט מוקדם של רגש ורגישות והם יתפתחו באופן שונה ובקצב מהיר יותר מאחרים. הדבר תלוי, כמובן, גם בנטייה וברגישותה של בת הזוג.

לאשה אודות, תומכת, רגישת ולא תובענית מדי, יעלה, מסודרת והגיונית, אך לא עצמאית מדי - בתולה המצוי יהיה פרטנר מצויין. הוא לא אוהב התפתות ושכינות והוא לא מסתיר עם אי סדר והתנהגות. אבל הוא מביט רחב לתקין, הוא דורך, יעיל, בעל כושר התמודדות טוב ויודע לתת כתר בשעת צרה.

ישנו, כמובן גם בתולה המקטל, האינסטינס הכפית, הקטן והחליץ, המכשיר הקטלני זה המכריח כל סובסטינות, יצירתיות ושמות חיים אצל בת זוג. זה שאצלו התכונות ה"בתוליות" מוקצנות עד לדיד עיוות. אך זה בתולה בתולה יבוא רסו ולשמונתו אין

רבים כאלה. בצד השני של הקשת נמצא את בתולה אשר, בשל גורמים שונים במפת לידתו, מאפשר לרגשותיו לגבור על הגיונו והוא המסך הלש וחלוח. אך טיפוס זה נדיר עד יותר.

האשה בתולה מצטיינת בעיקר בהגיונה, בקליטתה המעולה את החיים בכלל ובני אדם בפרט. לרוב היא עקרת בית טובה לאם כי פה ושם ניתן למצוא גם בתולה המיישמת את חש הסדר שלה כעבודתה ופחות במיקוד סירים וסידור ארוגות. היא מגיעה להספק שיא בכל התחומים: ממוגלת לנהל קריירה עצמאית, לראוג לעבודות הבית, לעזור לילדיה ולצאת לבלות. היא יעילה חזקה ועצמאית.

בתולה רבות מקינות חמימות "מקוקרת". אך מוכן קיימת נקודה שלא ניתן להגיע עליה. איש לא יכול "להכנס לה" לנשמה: בכל נסיון לעשות כן, היא תגיב בדחיה אייבה אך חלסית. היא אינה טיפוס ספונסני והיא אינה נוטה להתפרצויות רגשיות. תדרך שלה להראות אהבה, היא באמצעות עשית, עצה או עזרה מעשית. לעיתים היא ממגינה את יחסה האוויר באמצעות מגע פסי: היא תגיב ידע על דורשו של הפרטנר או תגע, לדוג, בידו. בתולה המקטלת" היא אינסטינסית קיצונית ואת הזמן המנוי שיותר לה לאחד הנקיון - היא תבלה בבקורת ובכיסולות. לאלה מכס הנשואים לבני/בנות מול בתולה מקינות והמלצות האהות:

א. שמדו על סדר ועל נקיון.
ב. אל תתנוגו מלפי בתולה ברגשנות מופרזת ואל תתבע ממנו התנהגות רגשית.
ג. תנו לו רגשית שהוא יכול להיות לכם לעד.
ד. תנו לו תהלה על צווארו כאבן רחיים.
ה. המנעו משכינות ומגנחות - הוא לא יבין אותם והוא נוטה להתנהג ממש שאינו מביין.
ו. המנעו מלקטש בשמחה המספק בדיווח שופק על מולך יום, דבר שהוא יספק לכם כהפץ לב ולפרט פרטים.

רות אלי

תחזית לשבוע שבין 16 ל-22 בספטמבר

תאריכים	קשת	בתולה	
21 במאי עד 20 ביוני	22 בנובמבר עד 21 בדצמבר	23 באוגוסט עד 22 בספטמבר	
אל תחששו להתייחס במשאים הקשוחים בעבודתכם במידה שתודקו לעזרה. חשבווע חסיונים עובדת שאתם מצפים להשלמתה מהר מן. כשף השבוע יירחם קשריכם עם חברים וקשרים רומנטיים, בעיקר אל שנהלת לאחיות.	בסוף השבוע תפגשו ידיד הנחתה בעזרת שנהלת לבם בלתי אחריות. ייתכן שת שמעו ממישהו מקרובכם, רומנטיקה חוג נזר בעשית, והאישיות שלכם תפעל לעד. כהנב במגע עם חשכיות.	השבוע אתם עשויים לשמוע הערות שלא ימצאו חן באוזניכם, אבל כדאי בכל זאת להקדיש לתן חשונות לב מירבות. בתחילת השבוע צפוי רומנץ לאידיוע חברתי שציינתם לו זמן רב. וזאת אכן יעמוד באיפיוה.	
סרטן	דגים	מאזניים	
21 ביוני עד 22 ביולי	19 במאי עד 20 במאי	23 בספטמבר עד 22 באוקטובר	
חשבווע תעניק פליטה אחריות קשוחות בתחומים רחוקים. יהיה לכם חשק להשתכר לקבל החלטות חשובות במישור הביתי. תחננו חברותי, וראו שהחכמים אתם אינם מניחים לבם לך חשדות. או הימנעו מהשתוללות יתר באידועים חברתיים.	זה הזמן לפעול למי והינסואיזיה ולהאי מן במולחכם לבצע משימת בלישה. כי מים אלה מוטב להשתקף בעיטותים שיי טים. בעתיד הקרוב עשויה להגיע חזקה להשקעת כדאי לבדוק אותה חיסב כטי זה הזמן לה.	השבוע יגיע אודות חשונ הקשור בחזותם תעסקים, וייתכן שתצטרכו לארח אותו ולהקדיש לו מחננת קשר רומנטי שחולל בתקופת האחרונה ילך ויתמסדר. אל תנעיר טו מעדן עצמכם, טחון טחון עצמי.	
אריה	טלה	דלי	
23 ביולי עד 22 באוגוסט	21 במאי עד 19 באפריל	20 בינואר עד 18 בפברואר	
חשבווע תחיו עמושים בעבודות בית או בשינוע רחוקים. יהיה גם זאת המצא וכן להמנעויות. אלה כהם הממנעים בעיצומן של דמן סער צאווים רועים ומתקיים השמחה מאויל לבקב חנין לעד את אמצע השבוע.	20 במאי עד 20 במאי	20 בינואר עד 18 בפברואר	
	חשך הקרירה ממשק אהבה מאוד בינים אלה, ואתם תגיעו לתחלופות. יתקיים רומנטיקה פשוט, וכדאי לכלול מן רב בחברת בן הזוג. עסקים וכללים משתלבים חשבווע באופן מוצלח.	חשך הקרירה ממשק אהבה מאוד בינים זה מתחם החברות אתם צאווים להחליח משהורה, בעיקר לקראת סוף השבוע רבא. אל תגליחו את בראותכם, וכדאי שתעלו בבעית שצנח בזמן האחרון.	זה זמן טוב ליהנות מבילויים בחוף ולערוך קניות מיוחדות. לבית, שאלות חוננות לחורים או לקרובים מבוגרים מעוררות אתכם לאחריה, אל תדאוג יותר מדי שכן חזרון צאי כבר בתקופת הקרירה.

יבצעו ליבא

נולד אח צעיר

צופר

עיתון צעיר וצבעוני

פוסטרים

כתבות וראיונות

חידות וקומיקס

ירחון גדול
לילדים
בגיל 7-11
עוד עיתון של
"מעריב כתביעת"

משרד החינוך והתרבות קבע:
"עיתון מומלץ ע"י משרד החינוך
והתרבות... מאחלים לכם
הצלחה בעבודתכם
העתונאית-החינוכית המבורכת"
(מנכ"ל המלצת משרד החינוך לשנים העשיריות)

מתנה לכל מויל:
בובת ברבי או
3 קובסאות ילג

הלש חתומה - מחלקת המנויים ו.ד. 20000, תל-אביב 61200
לכ"י צופר "מעריב" כתביעת, מחלקת המנויים ו.ד. 20000, תל-אביב 61200
חתימה: _____ שם מלא: _____
תאריך לידה: _____
מיקוד: _____
אני מקונין/ת בפרס למנויים (שמן את המבוקש)
במסגרת "צופר" על סך 48 ש"ח קדמי מנוי לשנה אחת על "צופר" (המחיר כולל מע"מ)
במסגרת "צופר" על סך 48 ש"ח קדמי מנוי לשנה אחת על "צופר" (המחיר כולל מע"מ)

